Наш ДІМ

5
2003

Для тих, хто будує або вже має оселю

Замовник – архітектор – проект

Меблі – власноручно

Басейн – самотужки

Поради господині

Дитяча сторінка

У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ – ОБЛАШТУВАННЯ ОСЕЛЬ, АВТОРСЬКІ ПРОЕКТИ БУДИНКІВ...

ЗМІСТ

ЧИТАЧІ ЗАПИТ

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Сьогодні ми продовжуємо рубрику "Читачі запитують – юрист відповідає". Її веде юрист Ю. Стефанович (УКРНДІПРОЦИВІЛЬСІЛЬБУД) та канд. юр. наук І. Миронець. Юридичні консультації на сторінках нашого журналу безкоштовні. Чекаємо на Ваші запитання відповідно до тематики видання, а саме: приватне будівництво, купівля-продаж осель, отримання будинків у спадщину тощо.

Адреса і телефони редакції – в кінці журналу.

Колектив редакції

1. Відповідно до Договору оренди підприємство щомісяця перераховує мені кошти як орендодавцю орендну плату і утримує 20% прибуткового податку. Районна податкова інспекція, в свою чергу, зобов'язує мене сплачувати авансові платежі податку щоквартально по квитанціям, які вони мені вручають. Прошу роз'яснити, як відповідно до закону необхідно діяти в даній ситуації? Поліщук Д., Чернігівська обл.

Порядок оподаткування прибутків, отриманих від здачі у найм рухомого і нерухомого майна, передбачений розділом IV Декрету Кабінету Міністрів України від 26.12.92 р. № 13-92 „Про прибутковий податок з громадян".

Відповідно до ст.14 Декрету фізичні особи, котрі отримують інші доходи, в т.ч. від здачі в найм (оренду) житла або іншого майна, подають декларацію у податковий орган за місцем проживання в п'ятиденний термін після закінчення місяця з дня виникнення джерела прибутків. На підставі декларації податкові органи нараховують авансові платежі, які повинні сплачуватися щоквартально в установлені для цього строки. За несвоєчасну сплату авансових платежів нараховується пеня в розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України від суми недоплати. Нарахування пені проводиться за кожний день прострочення, враховуючи день сплати, в розмірі подвійної облікової ставки, яка діяла на день складання акту перевірки.

З метою уникнення подвійного оподаткування з джерела виплати прибутків не утримується прибутковий податок з громадян, які підтверджують сплату авансових платежів прибуткового податку за місцем діяльності (проживання) в Україні наявністю платіжного повідомлення або свідоцтва про сплату єдиного податку.

Виходячи з викладеного, Ви повинні сплачувати авансові платежі у встановлений строк і надати підприємству, яке сплачує орендну плату,

УЮТЬ – ЮРИСТ ВІДПОВІДАЄ

платіжне повідомлення про сплату авансових платежів прибуткового податку. В інших випадках утримання прибуткового податку з прибутку, який виплачується громадянам, здійснюється підприємствами, установами і організаціями, а також фізичними особами – суб'єктами підприємницької діяльності за ставкою 20 %, якщо виплата проводиться не за основним місцем роботи громадян, і по прогресивній шкалі ставок, якщо така виплата проводиться за основним місцем роботи. При цьому підприємство зобов'язане не пізніше 30 днів після виплати направити до податкового органу за місцем проживання громадянина довідку за формою №2 про суму виплаченого прибутку, а також довідку за формою 8-ДР.

2. Які існують вимоги до заповіту згідно із законодавством України, Олексєнко М., Київська обл.

Будь-яка дієздатна особа має право на випадок своєї смерті розпорядитися усім належним їй майном або його частиною (не виключаючи предметів звичайної домашньої обстановки та вжитку) на свій розсуд шляхом посвідчення заповіту на ім'я однієї або кількох осіб, як тих, що входять, так і тих, що не входять до кола спадкоємців за законом, а також державі і юридичним особам. Заповідач може у заповіті позбавити права спадкоємства одного, кількох або всіх спадкоємців за законом (стаття 534 Цивільного Кодексу України). Тому заповіт - це одностороння угода, за якою заповідач передає все своє майно або його частину та може визначити ті умови, за якими спадкоємці мають право його прийняти. Загальні вимоги до заповіту передбачені та викладені в статті 541 ЦК України. Так, заповіт повинен бути укладений у письмовій формі із дотриманням таких загальних умов:

обов'язково мають бути зазначені місце і час його укладення;

він має бути підписаний особисто заповідачем з дотриманням нотаріальних процесуальних вимог;

заповіт має бути посвідчений особами, яким це право надане законодавством про нотаріат;

до заповіту мають увійти відомості про дату і місце народження заповідача.

Крім того, із введенням Єдиного реєстру заповітів і спадкових справ, заповіти, складені і посвідчені, змінені або скасовані в установленому законодавством порядку підлягають обов'язковій реєстрації в Реєстрі.

При складенні заповіту, звертаю Вашу увагу на те, що при спадкоємстві за заповітом деяким особам законом надається право на отримання обов'язкової частки спадкового майна (стаття 535 ЦК України). Право на обов'язкову частку в спадщині незалежно від змісту заповіту мають неповнолітні або непрацездатні діти спадкодавця (усиновлені), а також непрацездатна дружина (за загальним правилом - 55 років), чоловік (60 років), батьки (усиновителі) і утриманці померлого, якщо вони знаходились на утриманні не менше одного року. Факти, що встановлюють родинні чи шлюбні відносини, а також вік особи, коли він вказує на непрацездатність особи, встановлюються на підставі документів, що не викликають сумніву в їх вірогідності.

3. Живу в місті. Мій батько мешкав у селі. Після його смерті мені дісталася його спадщина: будинок і город. Земельного сертифікату я не отримав, оскільки розпаювання земель у господарстві відбулося після батькової смерті.

Запитання: чи належить мені батьківський земельний пай? В.Висоцький, м. Київ

Право на земельну частку (пай) мають лише члени сільськогосподарського підприємства, які на час паювання землі працювали в ньому, а також пенсіонери, які раніше працювали у цьому господарстві і на час паювання землі залишалися його членами.

Тривалість (стаж) роботи у господарстві значення не має.

Як видно з листа, Ваш батько вибув із сільськогосподарської артілі у 1982 р. і не одержав земельної частки (паю) тому, що тоді ще паювання не проводилося.

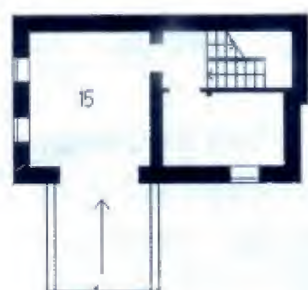
Потім він працював до 1993 року в райкомунгоспі, яке не володіло землею, що підлягає паюванню.

Паювання земель колективних сільськогосподарських підприємств в Україні розпочалося з 1996 року, коли було прийнято Указ Президента України “Про порядок паювання земель, переданих у колективну власність сільськогосподарським підприємствам і організаціям” від 8 серпня 1995 року, яким врегульовано питання паювання земель сільськогосподарського призначення.

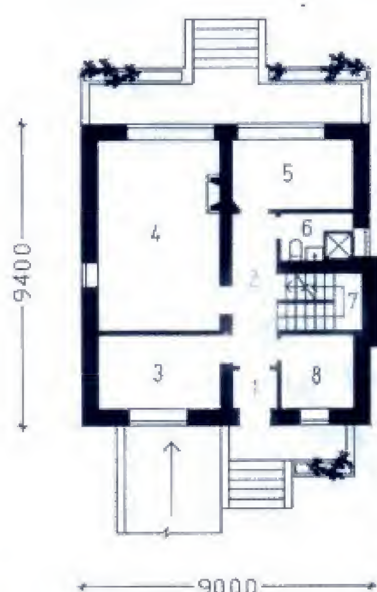
Довершений проект оселі – це поєднання зусиль архітектора і замовника

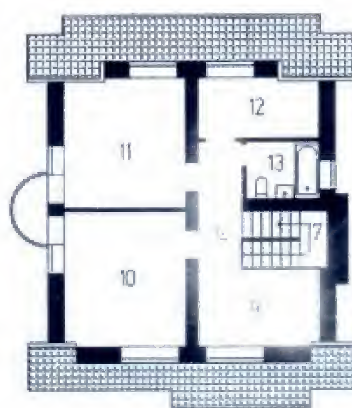
Техніко-економічні показники:
Будівельний об'єм 466,95м²
Площа забудови 86,07м²
Загальна площа 135,34м²
Житлова площа 113,50м²
Габаритні розміри 9,400х9,000м

План цокольного поверху

План 1 поверху

План мансардного поверху

Експлікація до планів проекту "Аметист-135":
1. Тамбур 1,68м²
2. Коридор 6,71м²
3. Кабінет 6,80м²
4. Загальна кімната 22,75м²
5. Кухня 8,27 м²
6. Санвузол 3,43м²
7. Сходи 9,62м²
8. Господарське приміщення 5,29м²
9. Хол 9,14м²
10. Спальня 16,12м²
11. Спальня 15,00м²
12. Гардеробна 6,70м²
13. Ванна 4,12м²
14. Коридор 5,49м²
15. Підвал з гаражем 23,45м²

Діалог архітектора із замовником починається з визначення головних вимог щодо майбутньої будівлі, де має оселитися молода родина, подружня пара та діти.

Як і більшість сучасних ділових людей, замовник визначає такі головні критерії щодо проекту:

- надійність, довговічність та екологічна чистота;

- зручність планування, раціональність у використанні будівельного об'єму, економічність загального рішення;

- виразна та індивідуальна архітектура.

Це майже за класичним виразом: „Користь, міцність і краса!"

Надійність та довговічність забезпечують обрана конструктивна схема та такі матеріали, як залізобетон (для фундаментів та перекриттів); цегла (для стін); черепиця (для покрівлі), дерево та метал (для сходів, вікон, дверей і таке інше.)

Економічність проекту залежить, у першу чергу, від витрат будівельних матеріалів, простоти та доцільності конструктивної схеми, раціональності використання внутрішнього простору. Досвід проектування та будівництва котеджів, індивідуальних житлових будинків свідчить, що найбільш економічними серед них є саме компактні рішення, планувальною основою яких є квадрат, чи близький до нього прямокутник, оскільки в цьому випадку ми маємо найменшу зовнішню поверхню огороджувальних конструкцій (стін) серед застосованих у реальному будівництві геометричних фігур, а його висота має теж наближатися до розмірів плану. А найраціональнішим се-

ред геометричних фігур, як відомо, є шар.

Не випадково, що компактні рішення займають пристойне місце серед проектів індивідуальних житлових будинків (15 - 20%) і користуються неабиякою популярністю.

Проекти компактної структури можна умовна поділити на:
- чистоквадратні;
- кристалічної структури;
- із зимовим садом (оранжереєю);
- еркерні.

Більшість чистоквадратних рішень в основі мають конструктивну схему з однією внутрішньо-поперечною несучою стіною.

Широкий діапозон планувальних можливостей є з відокремленою і сходовою кліткою та сходами, розташованими в загальній кімнаті.

Замовник: “Як на мене, то наявність сходів у загальній кімнаті, хоча і прикрашає інтер'єр, але значно погіршує експлутаційні якості житла. Так при наявності дітей, балакучих родичів, загальна кімната перетворюється на шумову зону, що з'єднана майже з усіма приміщеннями.

З тих проектів, де сходові клітки відокремлені, заслуговує на увагу „Аметист-135" (рис. 1), але в ньому архітектура головного фасаду неупорядкована й інтер'єри холу та спальні на другому поверсі не гармонічні, завдяки розташуванню в самих кутах кімнат секторно-подібних за формою вікон.

У проекті „Лагуна-388" (рис. 2) добре, що головний фасад збагачують центрально розміщені сходи.

Проекти житлових будинків із зимовим садом і басейном замовник не схвалює.

Замовник: „Я вважаю, що поєднання зимового саду з внутрішнім басейном неправомірно, бо створює дискомфортні умови для рослин,

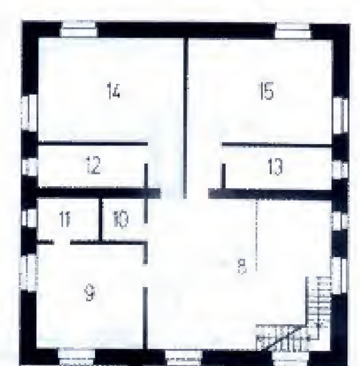
Техніко- економічні показники:
Будівельний об'єм 1180,93м²
Площа забудови 196,00м²
Загальна площадь 388,75м²
Житлова площа 120,45м2
Житлова площа 13,7х13,1м

План цокольного поверху

План 1 поверху

План мансардного поверху

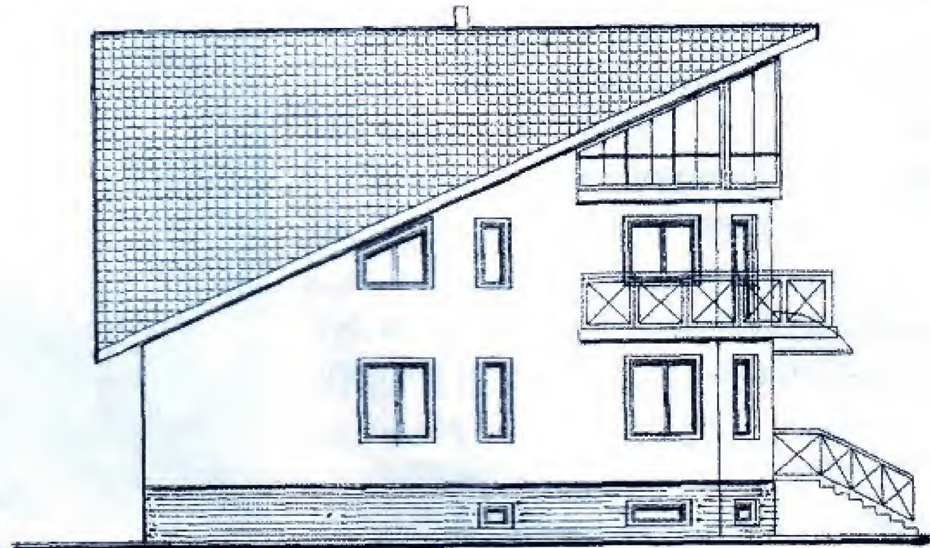
Експлікація до планів проекту “Лагуна-388”:

1. Тамбур 4,00м²
2. Вітальня 31,86м²
3. Кухня 17,97м²
4. Санвузол 7,31м²
5. Загальна кімната 48,48 м²
6. Кабінет 21,60м²
7. Ганок 3,88м²
8. Хол 26,19м²
9. Спальня 17,97м²
10. Гардеробна 2,87м²
11. Санвузол 4,23м²
12. Санвузол 7,32м²
13. Санвузол 7,31м²
14. Спальня 27,00м²
15. Спальня 27,00м²
16. Гараж 52,80м²
17. Роздягальня 6,03м²
18. Санвузол 2,30м²
19. Сауна 4,87м²
20. Кімната відпочинку 29,56м²
21. Хол 9,92м²
22. Майстерня 20,41м²
23. Топочна 8,51м²
24. Коридор 1,29м²
25. Гардеробна 1,94м²

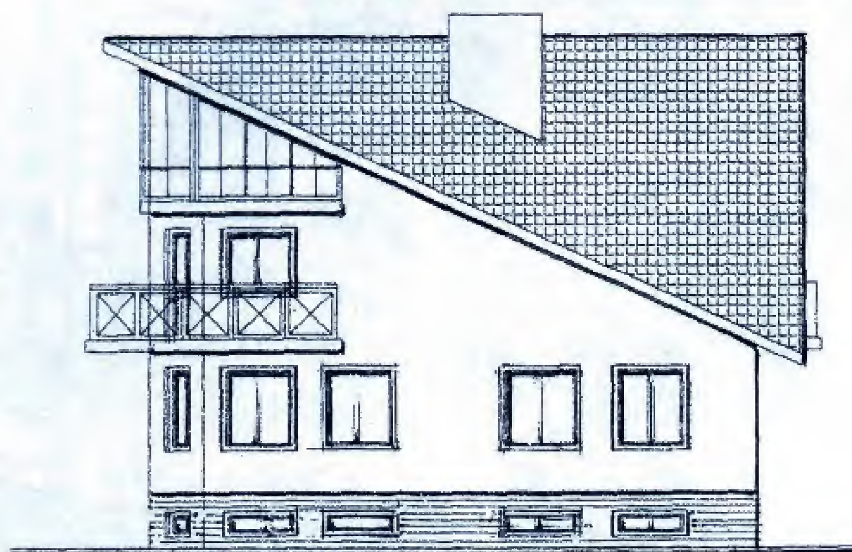
Рис.3. Фасади і плани проекту "Діагональ-400"

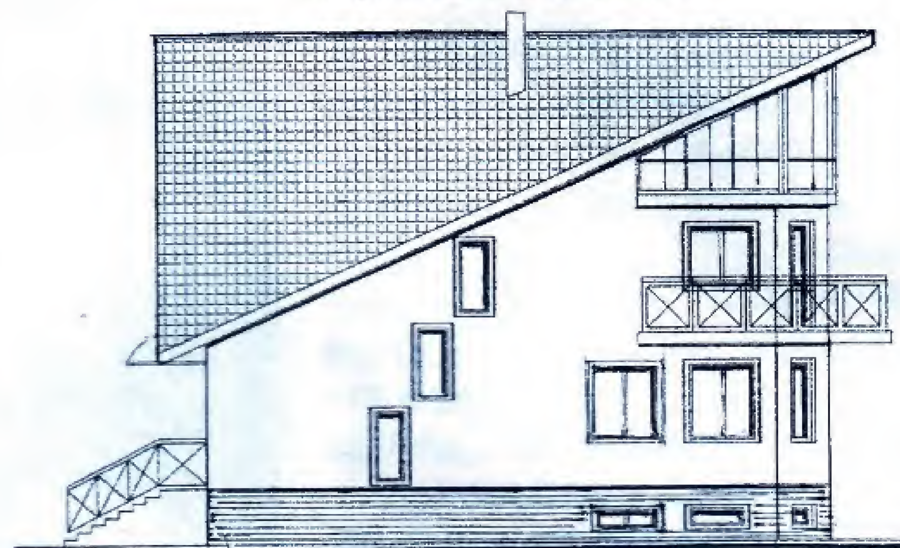
Головний фасад

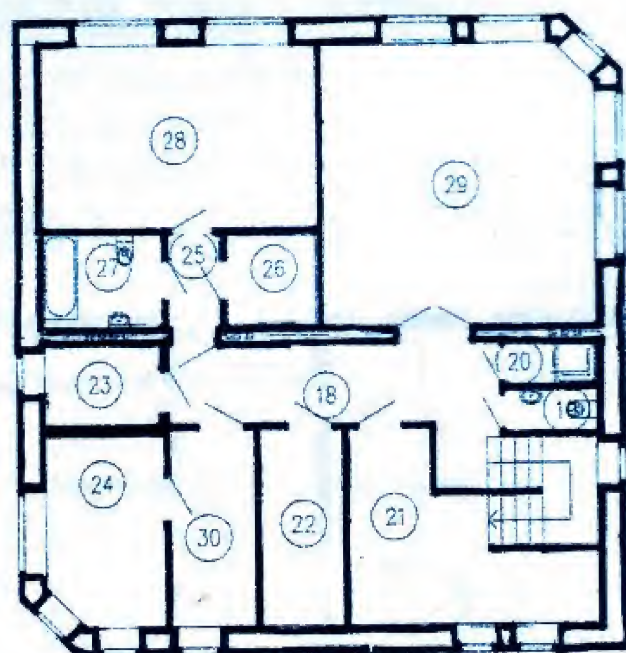
Внутрішній фасад

Бічний фасад

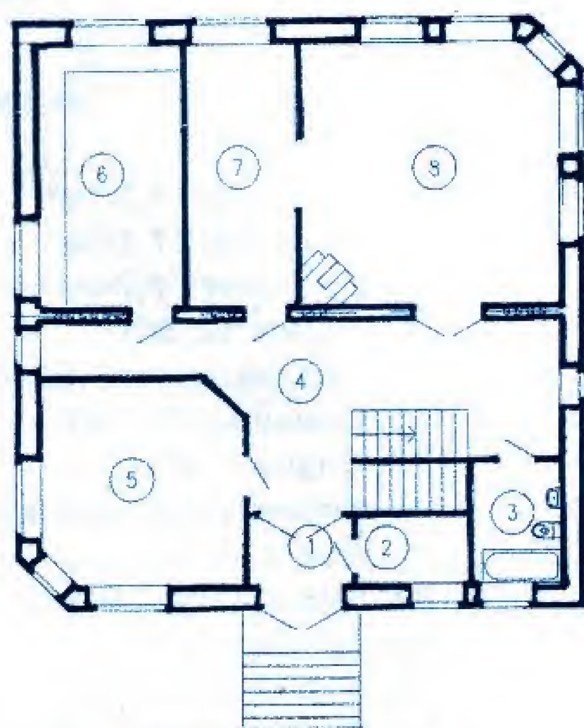
Бічний фасад

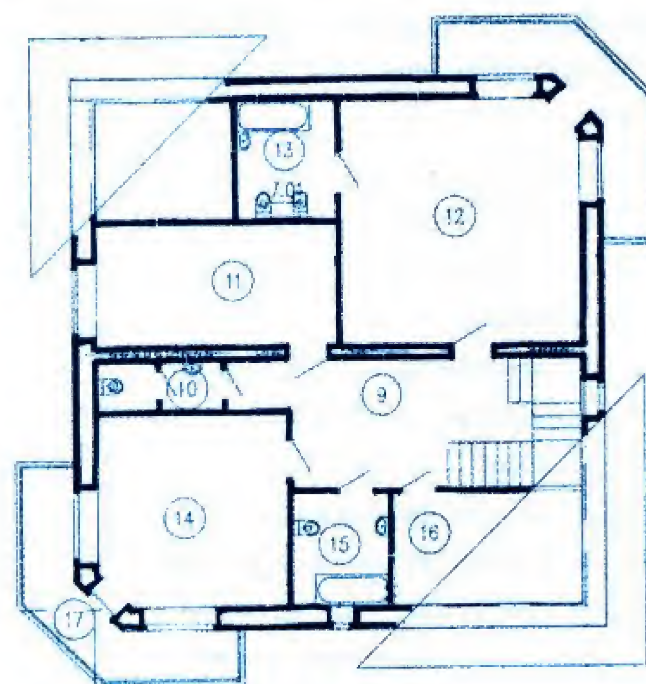
План цокольного поверху

Експлікація до планів проекту "Діагональ - 400":

1. Тамбур 3,66м²
2. Гардеробна 4,00м²
3. Ванна 5,54м²
4. Передпокій 28,82м²
5. Кабінет 21,39м²
6. Кухня 19,93м²
7. Їдальня 15,22м²
8. Камінна 35,50м²
9. Хол 17,67м²
10. Санвузол 3,60м²
11. Спальня 17,82м²
12. Спальня 35,50м²
13. Ванна 7,01м²
14. Спальня 21,82м²
15. Ванна 6,54м²
16. Комора 13,02м²
17. Балкон 12,38м²
18. Хол 13,88м²
19. Санвузол 1,80м²
20. Душова 1,80м²
21. Комора 14,72м²
22. Щитова 7,58м²
23. Котельня 4,42м²
24. Пральня 10,25м²
25. Коридор 2,20м²
26. Сауна 4,00м²
27. Ванна 5,20м²
28. Кімната відпочинку 23,23м²
29. Спортзал 35,16м²
30. Гладильня 7,58м²

План першого поверху

План мансардного поверху

оскільки в обмеженому просторі значно підвищується вологість повітря . А прибудування зимового саду, напрклад, з затилля будівлі, я вважаю нераціональним, бо займаються кращі за орієнтацією (східно-південні та південні румби) частини будівлі, які вкрай необхідні для інсоляції."

У проекті кристалічної структури „Діагональ-400" (рис. 3) роль архітектурного акценту відведена діагонально розташованому гребеню покрівлі, що створює більш гармонічний динамізм, а також дозволяє доцільніше використати внутрішній піддаховий простір, завдяки розміщенню в зонах безпосереднього прилягання до гребеня спальних приміщень, а в зонах із меншою висотою (допоміжних) - санвузлів, комор.

Проект "Діагональ - 400" розроблений на квадратному плані, з розташуванням основних приміщень на першому поверсі, допоміжних – в цокольному, спален – в мансардному. Піддаховий простір на останьому рівні використовуєть для розміщення майстерні. Проект має щонайменші втрати будівельного об'єму серед подібної серії.

Замовник: „Цей проект, безумовно, заслуговує на увагу, бо дозволяє досить лаконічними засобами досягти виразної архітектури будівлі і є чи найекономічнішим серед попередньо розглянутих. Але для моєї земельної ділянки така композиційна структура не підходить, вона скоріше придатна для кутового розміщення, коли земельна ділянка знаходиться на розі вулиць."

Тепер переглянемо проекти так званої еркерної серії.

Еркери застосовані в різній кількості (від одного до чотирьох) і мають різні форми:

- прямокутні;
- трапецевидні;
- напівкруглі.

рис. 4

Техніко-економічні показники:
Будівельний об'єм 757,20м³
Площа будівлі 92,80м²
Загальна площа 171,40м²
Житлова площа 75,30м²
Габаритні розміри 8,0х10,0м

План цокольного поверху

План 1 поверху

План 2 поверху

Експлікація до планів проекту "Марина-170":

1. Гараж 31,40м²
2. Топочна-пральня 7,70м²
3. Госп.приміщення 7,00м²
4. Комора для продуктів 6,50м²
5. Коридор 7,15 м²
6. Тамбур 2.10м²
7. Передпокій 14,70м²
8. Кухня-їдальня 10,90м²
9. Санвузол 2,30м²
10. Загальна кімната 31,30м²
11. Тераса 3,60м²
12. Дитяча кімната 15,70м²
13. Гардеробна 1,70м²
14. Ванна 4,60м²
15. Хол 7,30м²
16. Спальня 14,00м²
17. Спальня 12,00м²

Найменший серед еркерних рішень є проект „Марина-170"(рис. 4), із дуже простою конструктивною схемою – зовнішніми несучими стінами, на які встановлюються з/б панелі прольотів 7,2 м, що забезпечує гнучкість розмежування внутрішнього простору .

Замовник: „Мені подобається простота та раціональність конструктивно-планувальної схеми, відсутність перетенів покрівлі, але архітектура надто проста, вуглова, а розміри будинку недостатні для розміщення приміщень, необхідних для моєї родини."

Болотов Г.І.,
канд. архітектури

Продовження у наступному номері

УКРАЇНСЬКА МРІЯ – ВЛАСНИЙ ДІМ

Рис.1.

Сьогодні в багатьох європейських країнах сформувалася чітка тенденція розвитку середніх та невеликих заміських будиночків, вілл, котеджів і готелів. У цій тенденції можна виділити два основних напрямки:

- формування архітектури заміських готелів для "зеленого" туризму на літній період та на період ма-

Оселя для молодої сім'ї

Будь-яка сім'я, плануючи спорудження свого нового будинку, ретельно готується й переглядає безліч вітчизняних і зарубіжних проектів, спеціалізованих каталогів, довідників, кольорових архітектурних журналів, прайс-листів різноманітних будівельних фірм і магазинів. З обкладинок чисельних сучасних видань на розгублених забудовників дивляться розкішні фасади готелів для "зеленого" туризму, вілл, котеджів, заміських будиночків, тощо.

Україна - європейська держава, і цілком зрозуміло, що українська архітектура знаходиться під впливом сучасних тенденцій світового зодчества. За останнє десятиріччя в європейських країнах, в США та Японії визначився й сформувався чіткий образ життя представників середнього класу. Запрограмованість життя середнього класу, який має складати більшість цивілізованого суспільства, безпосередньо впливає на формування величезних мегаполісів (де люди працюють в першій половині дня) і розвиток розгалуженої мережі малоповерхових заміських поселень, де ділові люди (разом із своїми сім'ями) проводять більшу частину доби. Тут вони живуть, відпочивають, сплять і розважаються.

**Рис.2.План будинку для молодої сім'ї.
План І-го поверху:
1 – тамбур;
2 – хол-вітальня;
3 – санвузол;
4 – спальня;
5 – ванна кімната;
6 – загальна кімната (з каміном);
7 – кухня.**

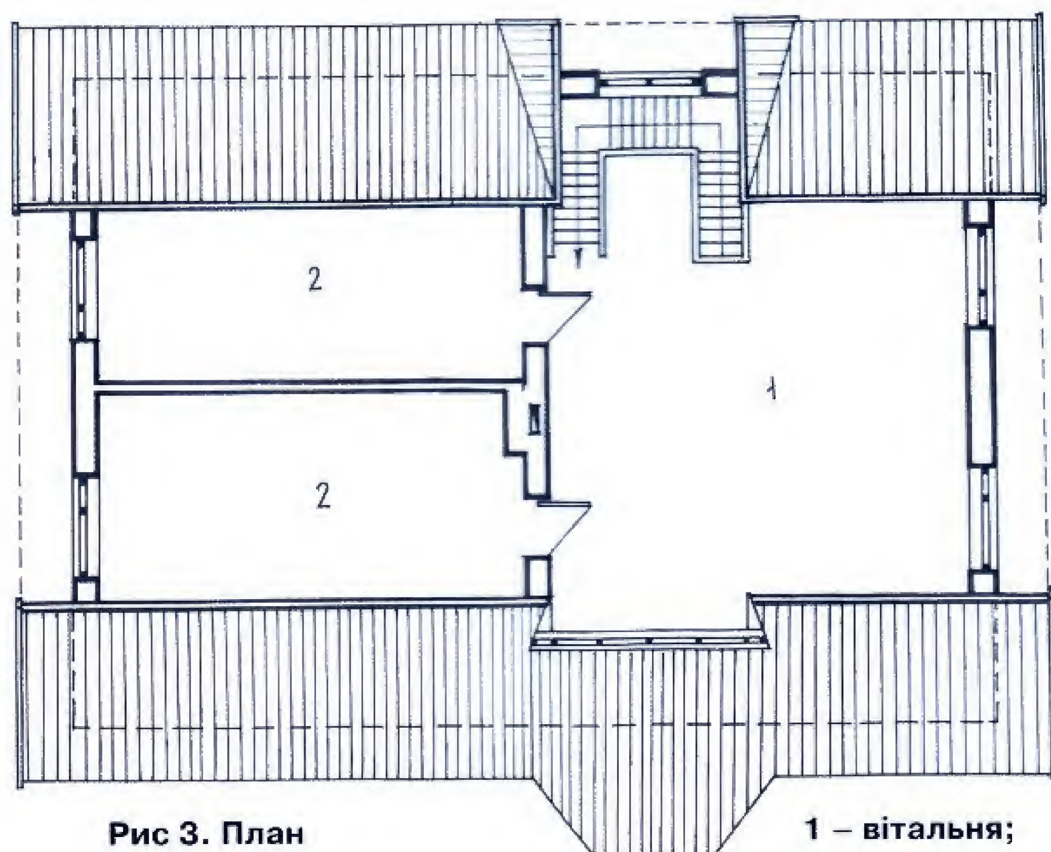

**Рис 3. План ІІ-го поверху:
1 – вітальня;
2 – спальня.**

сового відпочинку;

- розробка проектних рішень сучасних комфортних будиночків за межами міста для постійного проживання господарів , що працюють у великому місті.

Останній напрямок зумовлений великою вартістю житла в місті, можливістю отримання відповідних вигод та вищого рівня комфорту від проживання в безпосередній близькості з живою природою. Особливо це важливо для багатодітних сімей та для сімей, де є малі діти. Тобто для молодих сімей, які планують своє майбутнє і мають бажання жити окремо.

Така молода сім'я перш за все хотіла б бачити всій майбутній будинок зручним, міцним, недорогим і красивим. Ці критерії є визначальними і для будь-яких інших вікових категорій забудовників (сімей середнього й пенсійного віку). Дійсно, мати власний будиночок на природі, біля лісу або річки - мрія і для молодої перспективної сім'ї, і для родини пенсіонерів, які прагнуть вести активний спосіб життя, відпочивати на природі і мати відповідний зиск від результатів ведення домашнього підсобного господарства. Це досить важливо, оскільки в сучасних економічних умовах неабияке значення мають вирощені на ділянці продукти харчування.

Більш заможні сім'ї навпаки прагнуть не вести підсобного господарства на своїй ділянці. Їх мета - отримати будинок з найвищим ступенем зручностей і комфорту. Тут вони планують після роботи відновлювати свої сили, спати, активно відпочивати, приймати гостей тощо. Така схема: "робота - відпочинок - сон" характерна для потенційних забудовників як в усьому світі, так і в Україні.

Декілька таких раціональних планувальних схем житлових будинків розглянемо в цій статті.

Перший проект житлового мансардного будинку призначений для молодої сім'ї на 2-4 особи (рис. 1). Планування будинку й кількість кімнат передбачає перспективний ріст сім'ї до 6-8 осіб (рис. 2). Це є стандартна американська або європейська сім'я:

- батько, мати і 4-6 дітей;
- батько, мати, 2-3 дітей, бабуся й дідусь.

Щодо самої схеми будинку - вона проста і нагадує "хату на дві половини", де на першому поверсі - розподільчий хол (коридор) ділить декілька різних функціональних процесів на окремі зони.

Розподільчий хол має зручні сходи на другий мансардний поверх, де є дві спальні кімнати і простора вітальня (рис. 3). На першому поверсі передбачається: тамбур (для кліматичних зон України), просторий розподільчий хол зі сходами; кухня-їдальня поєднана легкою трансформованою перегородкою із загальною кімнатою (з каміном); гостьовий санвузол, що розміщений поруч з досить великою ванною кімнатою і невелика спальна кімната, призначена для членів сім'ї похилого віку.

Сам будинок невеликий і компактний, а його архітектура цікава й приваблива. Всі зручності знаходяться в будинку, а при оснащенні сучасними технічними побутовими засобами (холодильник, мікрохвильова піч, кондиціонер, тощо) ця оселя стає дуже зручною й комфортною. Камін у загальній кімнаті на першому поверсі дає додаткове тепло і створює затишок для господарів і гостей будинку. Проект передбачає розміщення всіх додаткових приміщень у напівпідвальному просторі. Це можуть бути і приміщення для відпочинку (більярдна, сауна) і технічні приміщення (льох-комора, майстерня, електрощитова, котельня, тощо).

На рис.4 зображено зовнішній вигляд архітектурного вирішення житлового мансардного будинку, розрахованого на сім'ю з 6-8 осіб з середнім статком. Це типовий заміський житловий будинок європейського рівня з усіма складовими сучасного комфорту і зручностей. Оселя обладнана усіма необхідними техніко-побутовими засобами (холодильники, телевізори, пральна машина, мікрохвильова піч, кондиціонери та ін.). Додатковий комфорт і затишок створює розміщений у центрі будинку камін, який своїм теплом може обігрівати і прилеглі приміщення, і спальні кімнати на другому поверсі.

Особлива увага приділена в цьому будинку і його архітектурному вирішенню, і благоустрою прилеглої території. Система озеленення доріжок, декоративних дерев і кущів,а також малі архітектурні форми (рис. 4) суттєво доповнюють і збагачують об'ємно-просторову композицію самого будинку. Ця оселя також удало вписалася в навколишнє архітектурне середовище.

На першому поверсі (рис. 5) розміщуються: тамбур і розподільчий хол (зі сходами, що ведуть на другий поверх та в напівпідвал будинку); кухня-їдальня, що об'єднується в єдиний простір з загальною кімнатою та вітальнею трансформованими перегородками. Є на першому поверсі і простора ванна кімната (суміщена із санвузлом), і велика спальна кімната для двох осіб старшого покоління.

На другому мансардному поверсі (де є похилі вікна, вмонтовані в покрівлю) через розподільчий хол (рис. 6) можна потрапити до двох спалень та до просторого кабінету господаря. В кабінеті зручно можна запроектувати бібліотеку, диван, робоче місце з комп'ютером, тощо. Цей будинок вирізняє великий рівень раціональності, компактності й зручності. Завдяки трансформації внутрішнього простору І і ІІ поверхів можна суттєво змінити планувальну

ху житлового будинку, розрахованого на проживання однієї сім'ї, має розгалужену планувальну схему (рис. 8). Він включає в себе: тамбур, хол-вітальню, санвузол, гардеробну кімнату, кімнату для гостей (з каміном), простору спальну кімнату для господарів, зимовий сад з невеликою їдальнею та веранду. Веранда пов'язана окремим входом з зимовим садом. З опалюваного зимового саду можна потрапити і в хол-вітальню, і в загальну кімнату.

Будинок доступний як забезпеченим людям, так і людям із

схему цієї оселі. Літньої пори приміщення І поверху можуть легко поєднуватись й отримувати продовження внутрішнього простору в літніх приміщеннях: терасах, верандах, альтанках, тіньових навісах з перголою як показано на рис. 4.

Щодо напівпідвального простору, то в ньому може бути розміщений той же перелік приміщень, що і в першому проекті, який ми розглянули вище.

Третій проект (рис. 7) вирізняється серед двох попередніх одноповерховою, досить "розтягнутою" планувальною схемою. Дійсно, в цій оселі відсутні вертикальні комунікації, тому досить розвинуті зв'язки по горизонталі. Такий будинок з вирішенням системи зручних доріжок, озеленення і благоустрою справді може бути гордістю свого господаря і окрасою селища. Привабливий і гарний за своєю архітектурою, будинок зручний і комфортний для проживання в ньому. Внутрішні інтер'єри вирішені вдало, за стилем пов'язані з фасадами оселі, обладнані всіма необхідними сучасними технічними й побутовими засобами.

Будинок не має ні напівпідвального ні мансардного простору. План єдиного І поверху

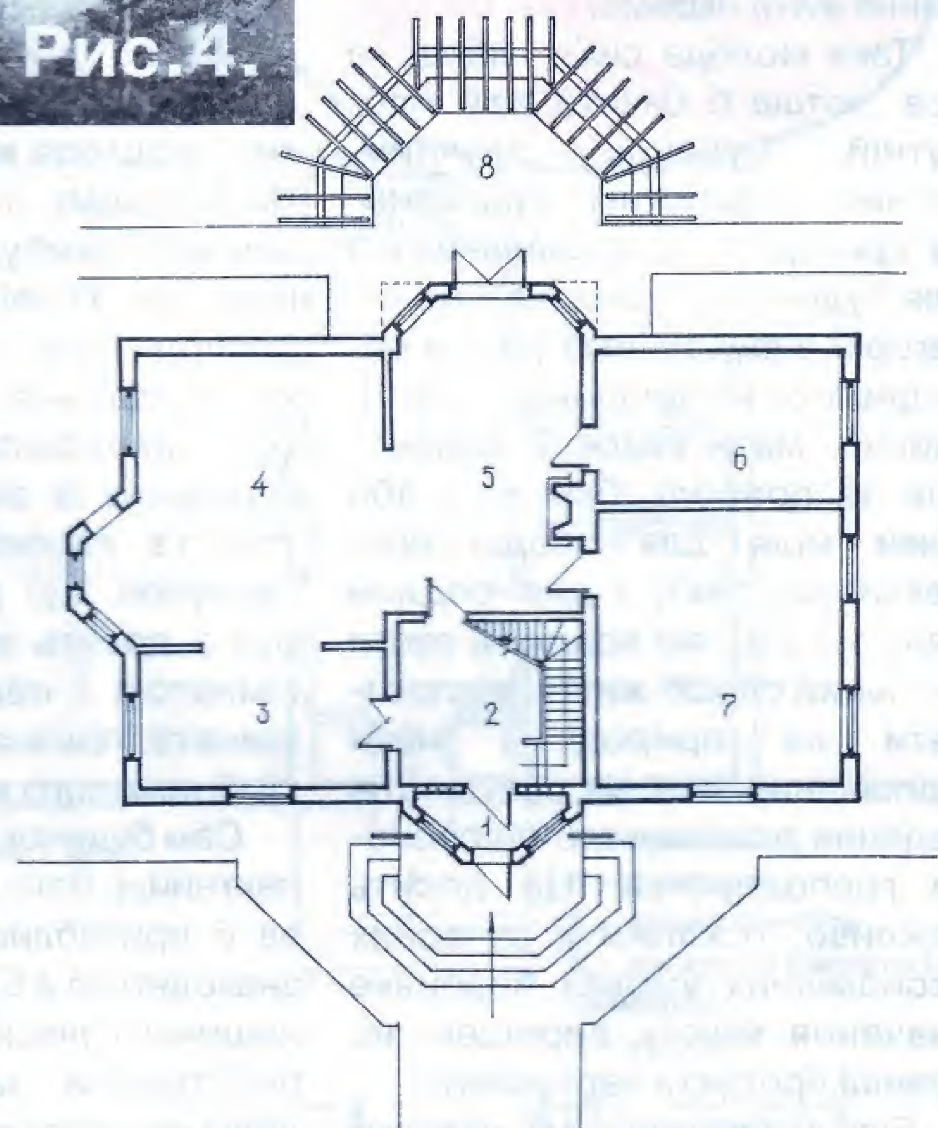

Рис. 5. Будинок для молодої сім'ї з мансардним поверхом. Експлікація І-го поверху:
1 – тамбур;
2 – вітальня – хол зі сходами;
3 – кухня їдальня;
4 – загальна кімната;
5 – їдальня-вітальня з каміном;
6 – ванна кімната суміщена з санвузлами;
7 – спальня батьків чи господарів.

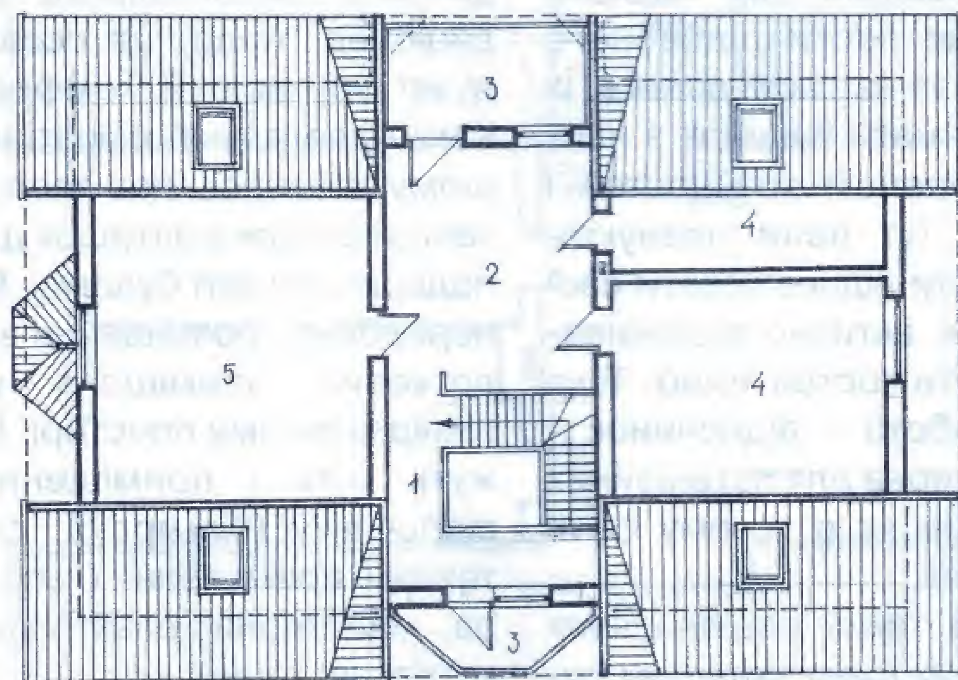
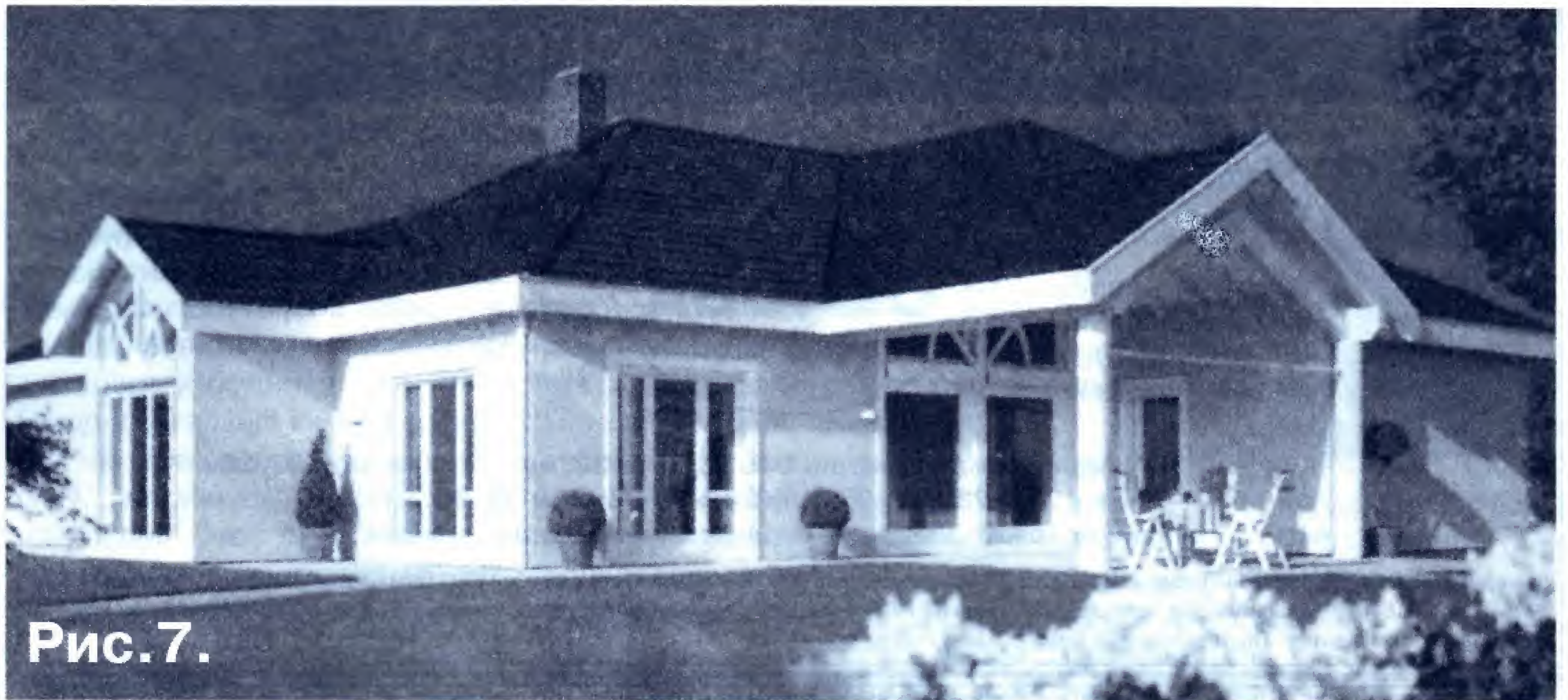

Рис.6. Експлікація ІІ-го поверху:
1 – вітальня-хол зі сходами;
2 – розподільчий хол;
3 – балкон;
4 – спальна (дитяча) кімната;
5 – кабінет господаря.

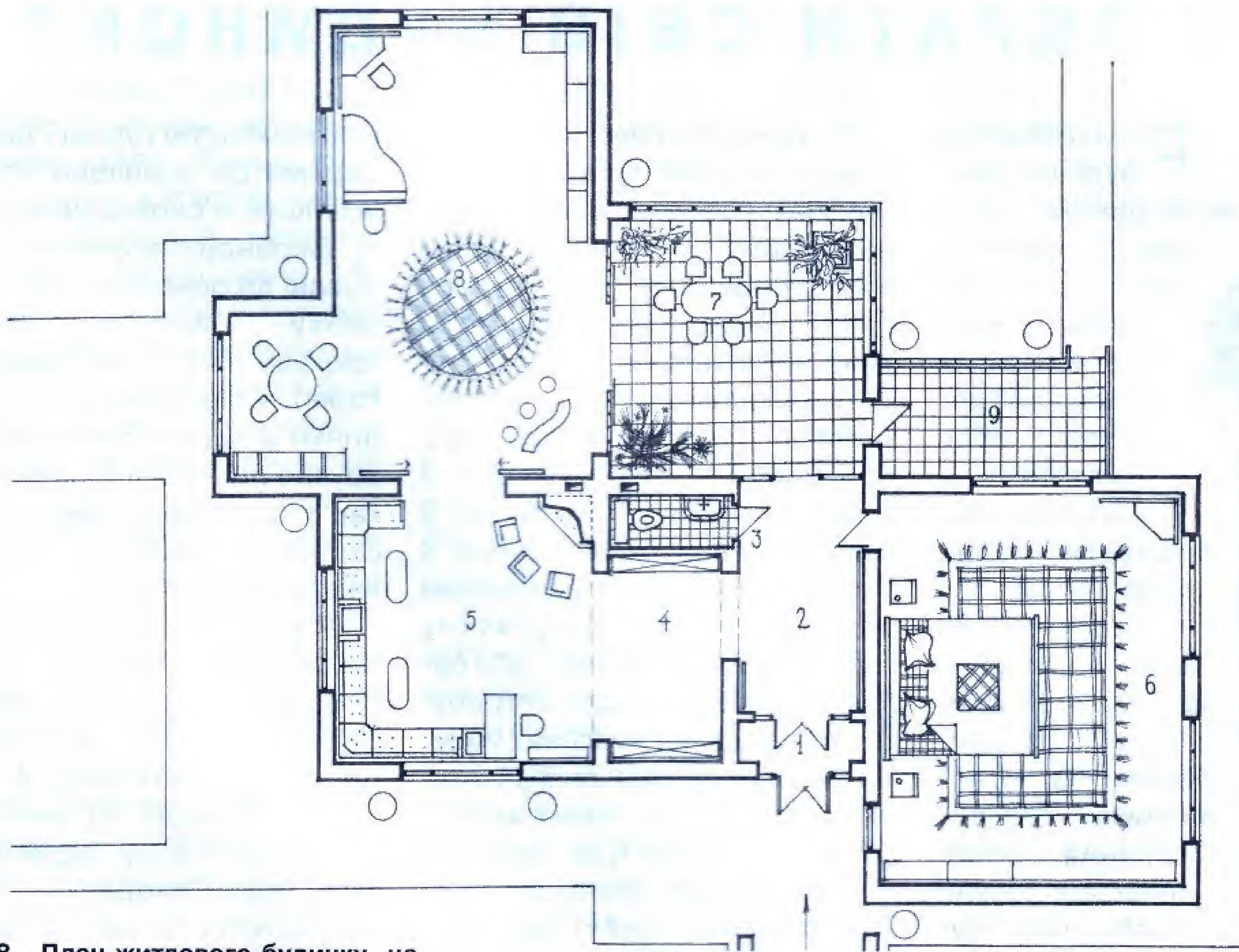

Рис.8. План житлового будинку на сім'ю з розгалуженою планувальною схемою в один поверх.
Експлікація до плану:
1 – тамбур
2 – хол-вітальня
3 – санвузол
4 – гардеробна
5 – кімната для гостей (з каміном)
6 – спальна кімната
7 – зимовий сад
8 – загальна кімната
9 – веранда (тераса)

середнім статком. Він розрахований на постійне і сезонне (весна-літо-осінь) проживання.

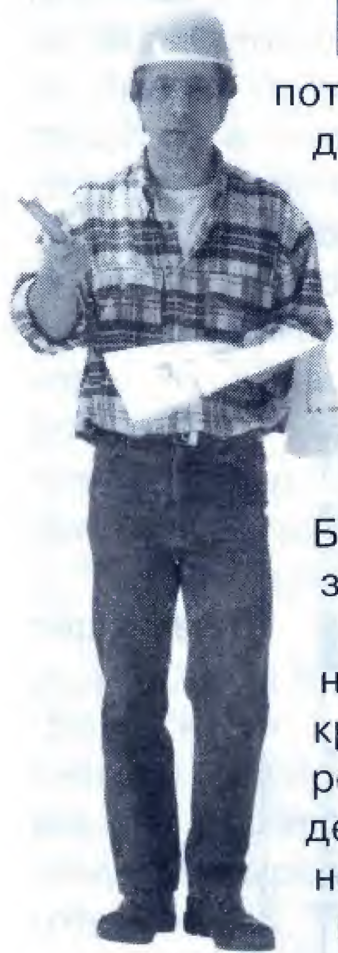
Усі технічні та обслуговуючі приміщення виносяться за межі будинку. Неподалік від будинку передбачаються лазня та альтанки для відпочинку господарів і гостей літньої пори.

Для всіх трьох вищезгаданих проектів характерним є винесення за межі будинку приміщення гаража. Незважаючи на те, що при цьому гаражі неопалювані, шум від авто не буде заважати членам родини, які сплять і відпочивають в будинку рано вранці або пізно ввечері.

Сподіваємося, що всі наведені приклади житлових будинків з оригінальними схемами планувальних вирішень є цікавими і допоможуть потенційним забудовникам проаналізувати критерії та обрати власне майбутнє зручне, міцне, недороге й красиве житло.

Сьомка С.В., канд. архітектури, доцент

ЯК ОБРАТИ СВІЙ БУДИНОК?

Розпочинаючи будівництво, потенційний забудовник повинен знати, з яких основних конструктивних елементів і деталей буде складатись його будинок. Будувати краще за проектом.

Проект – це набір необхідних креслень (плани, розрізи, фасади, деталі) із поясненнями про виконання робіт, допущені зміни та кількість необхідних будівельних матеріалів.

Поверхи житлових будинків вважаються:

цокольними - при відмітці підлоги приміщень нижче планувальної відмітки землі, але не більше чим на половину висоти приміщень;

надземними - при відмітці підлоги приміщень не нижче планувальної відмітки землі;

мансардними - при розміщенні приміщень в об'ємі горища.

Визначаючи поверховість, до складу поверхів зараховують усі надземні поверхи, в тому числі мансардний і цокольний, якщо його перекриття знаходиться вище планувальної відмітки землі не менше ніж на 2 м.

В одноповерхових будинках, зазвичай, передбачається від 2 до 4, в мансардних - від 3 до 5, а у двоповерхових від 5 до 6 кімнат. Двоповерхові будинки в порівнянні з одноповерховими економічніші. Їх споруджують переважно заможні сім'ї, або багатодітні родини, що потребують покращення житлових умов. Житлова площа визначається як сума площ жилих кімнат, до яких відносяться загальні кімнати, їдальні, спальні.

Обираючи проект житлового будинку, слід враховувати, що проекти повинні розроблятись для трьох проектно-будівельних регіонів України, які формуються з урахуванням місцевих кліматичних особливостей і наявної проектно-будівельної бази.

У межах кожного регіону можна виділити три принципових схеми планування й організації індивідуального житла.

Так, у північно-центральних областях України будинки мають компактні плани і невеликі периметри зовнішніх стін, що зменшує їх охолодження взимку. Веранди переважно прибудовані до основного об'єму будинку. Житлові кімнати прохідні (без перехідних просторів). У північних областях будинки з одним бічним входом, зручно пов'язані як із вулицею, так і з господарчим двором. Загальні кімнати звернуті вікнами до вулиці.

У західних областях будинки також мають компактні плани. Веранди вбудовані, поширене будівництво мансардниxё будинків. Характерним є чіткий розподіл оселі на житлову й господарчу зону. Будинки мають два входи і високу покрівлю (у зв'язку з більшою кількістю осадів).

В південному регіоні житло видовжене в плані. Тут більше поширені літні приміщення і засклені веранди. План дещо ускладнюється тому, що прибудовані відкриті літні приміщення ніби "зливаються" із закритими приміщеннями будинку. Для півдня характерні літні дворики, перекриті виноградом і призначені для різних побутових потреб (сон, приготування їжі, прання білизни, тощо).

Зручно, коли такі дворики, альтанки розміщені поруч із житловими приміщеннями і літньою кухнею, де зберігаються продукти, посуд і т.п.

Обираючи проект майбутнього будинку, слід враховувати також склад сім'ї, вік і стать її членів. У зв'язку з тим, що в житловому будинку спальне місце в загальній кімнаті зазвичай не влаштовується, то для сім'ї, наприклад, із п'яти осіб, необхідна не три-, а чотирикімнатна квартира (будинок). А для сім'ї з трьох і чотирьох осіб рекомендується трикімнатна квартира з двома спальнями (відповідно на дві й одну особу або дві спальні кімнати на дві особи кожна). За сучасними високими світовими вимогами щодо покращення комфорту при житлових кімнатах влаштовуються невеликі гардеробні приміщення та індивідуальні кімнати (суміщені із санвузлами). Залежно від запитів сім'ї в будинку може бути виділено окреме приміщення їдальні (за рахунок скорочення розмірів загальної кімнати й кухні). Для великих (багатодітних) сімей доцільно мати окреме приміщення для прання. У проектах заміських і приміських будинків досить часто передбачаються літні приміщення - ґанки, відкриті тераси (лоджії) і засклені веранди. Найбільше поширення отримав останній тип літніх приміщень. При доброму зв'язку із загальною кімнатою, кухнею та їдальнею веранда теплої пори року доповнює їх, а взимку використовується як допоміжне господарське приміщення.

Дво- та трикімнатні будинки будують одноповерховими, а будинки на чотири і більше житлові кімнати можуть бути у двох рівнях - двоповерховими або мансардними. В цьому випадку бажано, щоб одна зі спальних кімнат залишалась внизу на першому поверсі. Вона призначається для членів сім'ї похилого віку, для батьків, господарів будинку, яким важко підніматись й спускатись по сходах декілька разів на день. Більш заможні сім'ї з огляду європейських норм створення комфорту в будинку, влаштовують у своїй оселі, невеличкій омріяній фортеці зручний ліфт. У будинках з квартирами у двох рівнях забезпечується хороша ізоляція спальних кімнат від приміщень денного перебування і скорочується, в порівнянні з одноповерховими, площа забудови. Єдиний недолік - зв'язок житлових приміщень через внутрішні сходи, що не для всіх сімей зручно. Але в зимовий холодний період року внутрішні "теплі" сходи є бажаною і невід'ємною ознакою зручності й комфорту будинку.

Багато забудовників будують одноповерхові трикімнатні будинки з високою покрівлею з метою подальшого розширення їх за рахунок облаштування мансард. В тих випадках, коли необхідність у розширенні житлової площі в будинку є сезонною (кількість людей, що проживають збільшується влітку), влаштовують неопалювану мансарду.

При будівництві житлових будинків доцільно передбачити два входи: один – веде з вулиці до житлових приміщень, другий – із присадибної ділянки до кухні. Додатковий другий вхід раніше в багатьох типових проектах не передбачався тому, що це суттєво збільшувало вартість будівництва. Однак, такий вхід створює додаткові зручності й комфорт, сприяє утриманню будинку в чистоті. Особливо це актуально, коли в будинку гості, і господині не потрібно йти на город за зеленню через вітальню та загальну кімнату. Узимку ж такий вхід зручний при необхідності набрати води з криниці, щоб не обходити навколо всього будинку по морозному повітрю.

Другий вхід за останніми нормами може влаштовуватись без тамбура, але він повинен мати подвійні балконні двері. Головні входи в будинки краще робити з тамбурами і двома дверима, щоб холодної пори року з опалюваних приміщень не виходило тепло. Підлогу в таких тамбурах улаштовують на 20-50 мм нижче рівня підлоги житлових приміщень.

Навіть мінімальні розміри земельної ділянки ("славнозвісні" дачні шість соток) дозволяють обладнати при будинку невеличку або навпаки простору веранду - літнє приміщення, яке найкращим чином забезпечує зв'язок житла з природою. Веранду треба передбачати обов'язково, залишаючи для неї місце навіть у тому випадку, якщо побудувати її одночасно зі зведенням будинку неможливо. Оскільки веранда розміщується неподалік від загальної кімнати, щоб вона не ускладнювала інсоляції цієї кімнати з півдня, а також щоб улітку веранда нагрівалась сонцем, рекомендується її влаштовувати, орієнтуючи на північ або схід.

При низькому рівні ґрунтових вод у будинку влаштовують льох, а також вигрібний теплий туалет. Якщо ж рівень вод високий, льох і туалет розміщують за межами житла. Прив'язуючи проект до ділянки, необхідно пам'ятати, що будинок повинен виходити головним фасадом на вулицю. Якщо будинок розміщується на розі вулиць, необхідно вирішувати обидва фасади як акцентні (домінантні) завершення архітектурної композиції середовища. Це ж стосується і фасадної огорожі паркану. Паркан нерозривно пов'язаний з будинком і подвір'ям, є "обличчям" господи, і повинен обов'язково бути композиційно та ідейно-художньо пов'язаний з її архітектурним вирішенням.

Сьомка С.В., канд. архітектури, доцент

Опалення домівки рідким паливом

Котел у котельні встановлюють так, щоб спереді і ззаду відстань від стінки до нього становила 100 см, а збоку – 60 см (рис. 1). Якщо планується встановити нагромаджувач теплої води, приміщення має бути більшим. Фундамент роблять на 6 см довшим і на 6 см ширшим за котел. Крім протипожежних дверей, облаштовують отвори для притоку і відтоку повітря.

Рис.1.

Усі трубопроводи, що ведуть у підвал, а також арматура мають бути захищеними.

Паливо зберігають у сховищі під землею. У такому випадку не потрібне відповідне приміщення. Його можна зберігати у пластмасових місткостях, зроблених за принципом "місткість у місткості", завдяки чому спеціальне сховище не потрібне.

Діаметр димової труби має бути від 12 до 14 см.

Особливо ефективною є комбінація із застосуванням сонячного колектора для підігрівання води влітку і рідкого опалення взимку (рис. 2). При цьому можна також влаштувати опалення підлоги чи стінок. Сучасні опалювальні котли дають можливість досягати коефіцієнта корисної дії більше як 90%.

Рис.2.

Принципову схему встановлення опалення на рідкому паливі зображено на рис. 3.

Переклад з німецької П.П.Власа

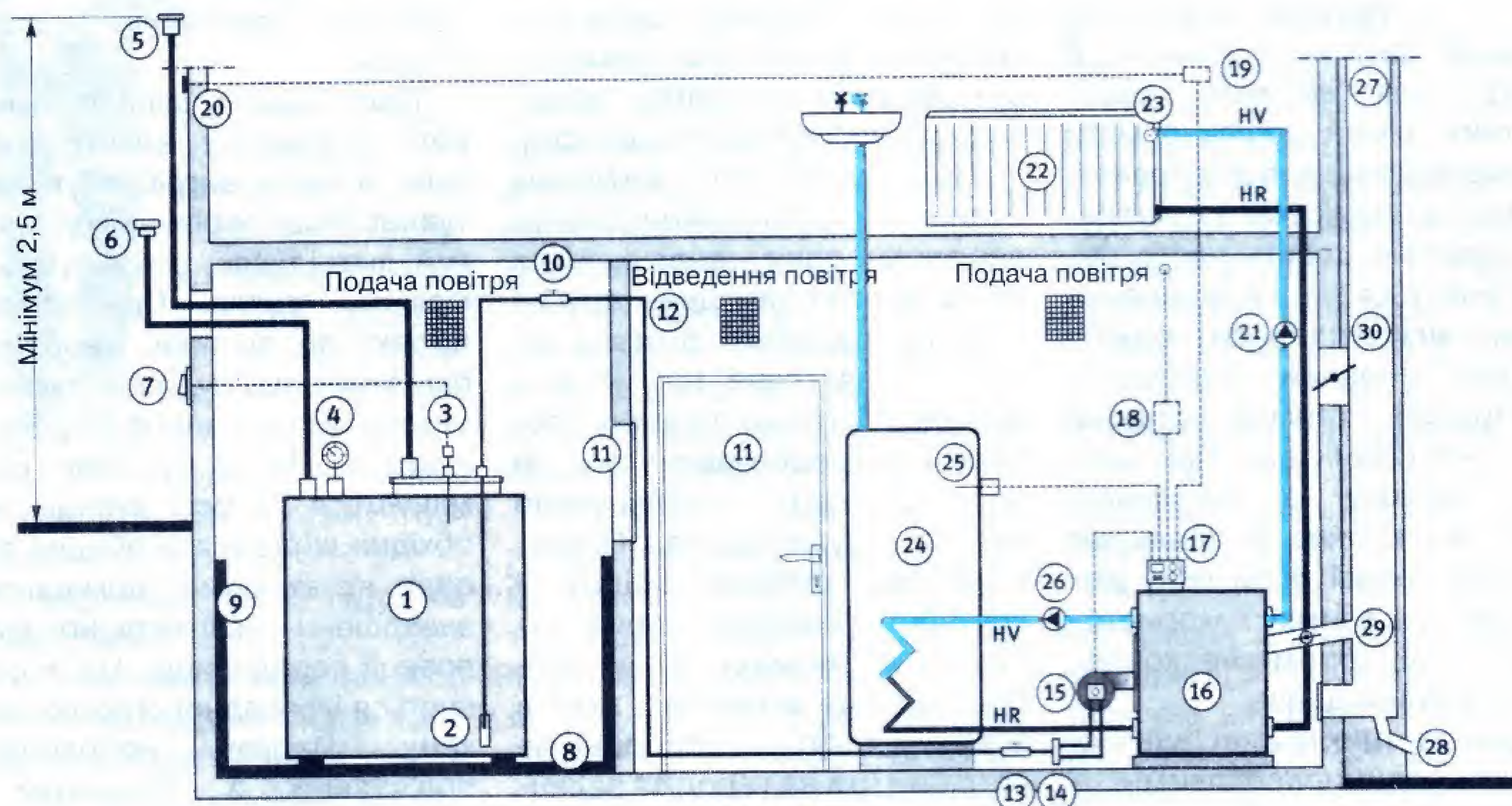

Рис.3.

1 - паливний бак(металевий або пластмасовий);
2 - пристрій для забору палива;
3 - датчик граничного значення;
4 - покажчик рівня палива;
5 - трубопровід виходу повітря;
6 - трубопровід для заливання палива;
7 - контактний датчик;
8 - вловлювальна ванна;
9 - стійке проти палива покриття;
10 - запірний клапан паливного бака;
11 - протипожежні двері;
12 - трубопровід; 13 - запірний клапан;
14 - паливний фільтр; 15 - форсунка;
16 - котел(чугунний або сталевий);
17 - щиток керування котлом;
18 - з'єднання з головним і аварійним вмикачем ззовні котельні;
19 - дистанційне керування з термостатом;
20 - щуп зовнішньої температури;
21 - нагрівальний насос з розподільником тепла;
22 - радіатор; 23 - клапан термостата;
24 - нагромаджувач гарячої води(додатково із під'єднанням до сонячної установки);
25 - щуп гарячої води;
26 - насос - нагромаджувач;
27 - не чутливий до вологи димохід;
28 - стік конденсату; 29 - витяжна заслінка;
30 - регулятор тяги;

Захист у разі катастрофи!

Сьогодні, плануючи зведення нового будинку, доцільно подбати про захисне приміщення (ЗП) для мешканців оселі. Таке приміщення потрібно не тільки на випадок війни. Катастрофи в мирний час – викидання отруйного газу на підприємствах, аварії атомних реакторів, землетруси, транспортні аварії з шкідливими викидами, радіоактивні опади, радіоактивне опромінення, падіння метеоритів, пожежі тощо – все це можна перечекати в спеціально обладнаному приміщенні (рис.1). Краще, щоб це був підвал. Його об'єм - мінімум 9,5 кв.м. Таке ЗП

Рис.1. Фактори дії на будинок

має забезпечувати життєздатність людей, захищати їх, а люди повинні мати можливість його покинути. Приміщення має бути обладнане газонепроникними і вогнезахисними дверима (рис.2), вентиляцією з пісковим фільтром, агрегатом струму і ручного обслуговування, вибухозахисним клапаном, захистом при

Рис.2. Обладнання захисного приміщення

підвищенні тиску, засувом перекриття повітря або санітарно-захисним клапаном. Необхідне підведення струму і води, вихід до антени. Таке приміщення облаштовують аварійним виходом, воно має двояке використання. Його можна використовувати як гараж, комору і т.д. Під час же катастрофи приміщення зачиняють засувними залізними дверима. Доцільно, щоб підвальне приміщення розміщувалось якомога нижче рівня землі (рис.3). Якщо ж підвал знаходиться частково вище рівня землі, то його захисну частину підсипають. У насипі влаштовують терасу. Якщо

Рис.3. Схема розміщення ЗП у будинку

ж підвал неможливо влаштувати (наприклад, наявні підземні води), ЗП влаштовують у центрі будинку на першому поверсі. У будь-якому ЗП має бути аптечка першої допомоги, аварійні світильники (ліхтарі), кип'ятильники, вимірювач надлишкового тиску, прилади для вимірювання випромінення, захисні костюми і маски, різноманітні стільці та лежаки, місткості для відходів, посуд для питної води, резервні продуктові пакети тощо. Приміщення також обладнують відхожим місцем без змиву водою. Важливо періодично перевіряти ЗП на готовність до функціонування.

Переклад з німецької П.П. Власа

ЯКІ БУВАЮТЬ БЕТОНИ?

Існує велика кількість бетонів. Нижче наведемо основні види бетонів, про які запитують читачі. Скажімо, М. Хайнецький з Черкаської обл. запитує, що означає легкий і важкий бетон. Є запитання про пінобетон. Виконуємо побажання читачів.

Бетон – штучний матеріал, що складається з чотирьох основних компонентів: води, цементу, піску, дрібних і крупних наповнювачів.

Важкий бетон. У будівництві найчастіше використовують звичайний важкий бетон щільністю 1600 - 2500 кг/куб. м на заповнювачах з гірських порід (граніт, вапняк, діабаз, щебінь). Будівельними нормами і правилами встановлені такі марки важких бетонів - М100,150, 200, 300, 400, 500, 600. Існують різні види важкого бетону.

Високоміцний бетон – міцність 60-100 МПа, одержують на основі цементу високих марок, промитого піску і щебеню міцністю не нижче 100 МПа. Високоміцний бетон готують у бетонозмішувачах примусової дії. Для укладання сумішей і формування виробів використовують інтенсивне ущільнення: вібрування, подвійне вібрування.

Для приготування високоміцного бетону застосовують різні способи підвищення активності цементу та якості бетонної суміші (домелювання і віброактивація цементу, віброперемішування, застосування суперпластифікаторів) і приймають високу витрату цементу. Великі перспективи в одержанні високоміцних бетонів пов'язані із застосуванням в'яжучої речовини з низькою водопотребою , яку отримують в результаті спільного помолу високомарочного цементу і суперпластифікатора С-3. При бетонуванні масивних споруджень доцільно застосувати цементи зі зниженим вмістом аліту (трикальцієвого силікату) і особливо целіту (трикальцієвого алюмінату), найкраще белітові (двокальцієвий силікат). Максимально допустима витрата белітового портландцементу становить 450 кг/м^3. Як крупний заповнювач застосовують фракціонований щебінь із щільних і міцних гірських порід. Межа міцності при стисканні - у виверженних не менше 100 Мпа, в осадових - 80 МПа. Пісок для високоміцних бетонів повинен мати пустотність менше 40%. Марки високоміцних бетонів М 500 - 1000.

Бетон для гідротехнічних споруджень. Бетон для гідротехнічних споруджень повинен забезпечувати тривалу службу конструкцій, які постійно або періодично омиваються водою. Тому залежно від умов служби гідротехнічний бетон повинен відповідати як вимогам міцності, так і вимогам щодо водонепроникності і морозостійкості. Виконання додаткових вимог досягається правильним визначенням складу бетону. Ці вимоги диференційовані залежно від характеру конструкції й умов роботи.

Розрізняють такі види гідротехнічного бетону: підводний; постійно знаходиться у воді; розташований у зоні обрію води; надводний, що піддається епізодичному змиванню водою. Крім того, розрізняють масивний і немасивний бетон, бетон напірних і безнапірних конструкцій. За міцністю на стиск у віці 180 діб гідротехнічний бетон поділяють на класи: В5, В7, В10, В15, В20, В25, В30, В40.

За водонепроникністю в 180-добовому віці на чотири марки: W4, W6, W8. Бетон марки W2 при стандартному випробуванні не повинен пропускати воду при тиску 0,2 МПа, а бетон марок W4, W6 і W8 - при тиску відповідно 0,4; 0,6 і 0,8 МПа.

За морозостійкістю гідротехнічний бетон поділяють на п'ять марок: F50, F100, F150, F200, F300. Максимально допустимі значення В/Ц = 0,5-0,7. Для гідротехнічного бетону допускається застосування портландцементу, пластифікованого і гідрофобного цементів, пуццоланового і шлакового, а в деяких випадках сульфатостійкого цементу.

Легкі бетони. Для приготування легких бетонів використовують різні види пористих заповнювачів: штучні - керамзит, аглопорит, перліт, шлакову пемзу і природні - туф, пемзу.

Легкі бетони на пористих заповнювачах застосовують для конструкцій, що виконують роль огородження, і для зниження власної маси несучих конструкцій. Тому для цих бетонів поряд з міцністю дуже важливе значення має щільність бетону. За щільністю розрізняють особливо легкі теплоізоляційні бетони з щільністю у висушеному стані менше 500 кг/м^3 і легкі бетони з щільністю 500-1800 кг/м^3. Міцність особливо легких бетонів рідко буває більше 1,5 МПа, а міцність легкого бетону може змінюватися в значних межах - від 2,5 до 30 МПа і більше. Звичайно легкі бетони поділяються на конструктивно-теплоізоляційні з щільністю 500-1400 кг/м^3 і міцністю 2-10 МПа і конструктивні з щільністю 1400-1800 кг/м^3 і міцністю 10-30 МПа.

За структурою розрізняють щільні, або звичайні, легкі бетони, у яких розчин на важкому і легкому піску повністю заповнює міжзернові пустоти крупного заповнювача, поризовані легкі бетони, у яких зберігаються міжзернові пустоти. У будівництві найчастіше використовують легкі бетони з величиною пористого заповнювача до 20-40 мм, однак застосовують і дрібнозернисті легкі бетони. Легкі бетони поділяються на три види.

Поризований легкий бетон. Для поліпшення теплофізичних властивостей легкого бетону на пористому заповнювачі застосовують поризацію розчинної частини бетону або замінюють її пори-

зованим цементним каменем, тобто готують легкий бетон на крупному пористому заповнювачі без піску. До поризованих легких бетонів відносять бетони, що містять більше 800 л/куб.м легкого крупного заповнювача, у яких об'єм повітряних пор становить 5-25%. Поризацію таких бетонів здійснюють або попередньо приготованою піною, або за рахунок введення газоутворюючих чи повітровтягуючих домішок. Піною поризують тільки беспіщані суміші, повітровтягуючими домішками - тільки суміші з піском, газоутворювальними добавками - суміші з піском і без піску. Залежно від використовуваного заповнювача і способу поризації бетони мають назву: керамзитопінобетон, керамзитогазобетон, керамзитобетон з повітровтягуючими домішками.

Міцність поризованого бетону може бути 5-10 МПа, а щільність -700-1400 кг/м^3. Міцність і щільність бетону залежать від його структури. Для поризованого легкого бетону раціонально застосовувати цемент М400 і вище, керамзит марок: М50, 75, 100, 150, 200, 250. Оптимальний показник ОК = 5-6 см, оптимальний показник Ж=30-90 с. Витрата керамзитового щебеню або гравію не повинна перевищувати 0,9 м^3 на один куб бетону. Витрата цементу в керамзитобетоні для неармованих конструкцій повинна бути не менше 120 кг/м^3, для армованих – не менше 200 кг/м^3.

Крупнопористий легкий бетон. Крупнопористий конструктивно-теплоізоляційний бетон - це бетон на легких крупнопористих заповнювачах (керамзитовий гравій, аглопорит, шлакова пемза, природні крупнопористі і дрібнопористі заповнювачі). Крупнопористі бетони на легких заповнювачах відрізняються високою твердістю, тому при визначенні їхнього складу контролюють нерозшаровуваність бетонної суміші.

Пінобетон – легкий пористий бетон, отриманий внаслідок твердження розчину, основними складниками якого є цемент, пісок, вода та піна, що забезпечує необхідну кількість повітря та його рівномірне розподілення по всій масі у вигляді замкнутих комірок.

Цей будівельний матеріал широко використовують в Європі. Зараз він знайшов поширення і в Україні.

Останнім часом для зниження собівартості пінобетону використовують промислові відходи, наприклад, шлак.

Пінобетону притаманні такі властивості:
- достатня міцність;
- висока тепло- і звукоізоляція;
- низьке водопоглинання;
- малий коефіцієнт усадки;
- висока пожежостійкість;
- легка укладальність;

Дуже зручно, що блоки можна випилювати, свердлити, фрезерувати, а елементи опорядження кріпити цвяхами, як до звичайного дерева. За своїми характеристиками та споживацькими властивостями пінобетон найбільш близький до дерева, але має значно більшу довговічність.

Пінобетон – ефективний матеріал, що застосовується у вигляді блоків, плит різних розмірів, чи у якості наливного бетону з різними видами фасадного опорядження.

У якості теплоізоляційного матеріалу пінобетон застосовують для наливної теплоізоляції покрівлі, наливних теплих підлог, а також у комбінованому улаштуванні стін із конструкційних теплоізоляційних матеріалів (колодязьна кладка), що дозволяє, за досить низької собівартості, ефективно проводити роботи щодо теплової ізоляції будинків старої забудови.

Що краще для заливання підлог – бетон чи цементий розчин?

Для заливання підлог у житлових і виробничих приміщеннях краще застосовувати бетон, оскільки при однакових характеристиках за міцністю стійкість бетону проти зносу приблизно в 3 рази вище цього ж показника в розчину.

Чи потрібний догляд за бетоном?

Бетон потребує догляду для створення нормальних умов твердіння, особливо в початковий період після укладання (до 15 - 28 діб). У теплу пору року вологу в бетоні зберігають шляхом поливання та укривання від сонячного проміння. На поверхню свіжоукладеного бетону наносять бітумну емульсію або вкривають його поліетиленовими чи іншими плівками.

Портландцемент – основний компонент бетонної суміші – належить до гідравлічних в'яжучих, тобто таких, що набирають міцності тільки у вологому середовищі. Тому, щоб бетон набрав марочної міцності, він має бути вологим протягом усього часу набирання міцності. Бетон може набирати міцності все своє життя, але найбільш інтенсивно у найперші дні після укладання. Тому існує таке поняття, як "стандартний час набирання міцності" (в усьому світі прийнято 28 діб). Під час тестових випробувань зразки витримують перший день у формі за звичайних умов, а наступні 27 днів при вологості 100 відсотків і температурі 20 °С, а зразки цементних розчинів - перший день у формі, а наступні 27 днів у воді.

Тому утримання води в бетоні після його тужавлення є дуже важливим чинником при виготовленні відповідальних виробів і конструкцій з бетону. Згідно зі СНІП, бетон без пластифікаторів витримують під шаром сирої тирси, піску чи під мішковиною не менш як 7 днів і періодично поливають водою (при температурі повітря понад 20 °С – через 3 години), у тому числі і вночі. А бетон з пластифікаторами – не менш як 14 діб.

Басейн – самотужки

Де б поплескатися?

Басейн – чудове доповнення до лазні чи сауни, та й узагалі до заміського котеджу. Його можна влаштувати як на заміській ділянці, поруч з будинком, так і під дахом котеджу чи лазневого комплексу. Варіанти конфігурації басейну наведені на рис.1.

Рис.1. Варіанти конфігурації басейну:
1 - сходи; 2 - відгороджена частина для маленьких (глибина 0,5 м)

Для відкритого басейну обмежень по площі не має, а під дахом його розміри звичайно не перевищують 20-30 $м^2$ (рис. 2).

Вода у відкритому басейні, як правило, має природний підігрів, тому для зберігання тепла за рахунок випаровування басейн іноді вкривають навісом (який, до речі, захищає і від дощу). У критому басейні воду, зазвичай, підігрівають.

Медики рекомендують підтримувати температуру води в басейні близько 22 °С, а в басейні для дітей - 28-30 °С.

Рекомендується, щоб повітря в приміщенні було на 2-3 °С теплішим за воду, тоді при виході з басейну не виникне неприємних відчуттів через випаровування вологи з поверхні шкіри.

Щоб підлога не холодила босі ноги, її можна зробити з підігрівом, встановити на стелі променисті нагрівачі або просто укласти гумове чи синтетичне покриття, застосовуване для ванних кімнат.

Розрізняють три варіанти розміщення басейну, не має значення у приміщенні чи просто неба: заглиблений, напівзаглиблений і незаглиблений.

Якщо улаштування басейну в лазневій будівлі чи заміському будинку передбачене заздалегідь на етапі планування, краще робити басейн заглибленим, утопленим в підлогу приміщення (рис.2).

При цьому дзеркало води в басейні розташоване приблизно на рівні підлоги, а бортики піднімаються на 15-20 см. У разі напівзаглибленого виконання бортики басейну піднімаються на 0,5 м, а в разі незаглибленого - на всю висоту. Останній варіант застосовують, якщо басейн улаштовують у приміщенні, де перекриття підлоги за якихось причин не можна розбирати. Просто неба незаглибленим роблять або тимчасовий, розбірний басейн, або стаціонарний - у тих випадках, коли риття котлована є неприйнятним з тої чи іншої причини.

Стінки басейну повинні мати висоту не більш 1,8 м. Для економії об'єму води можна робити стінки трошки похилими (20° від вертикалі).

Дуже важливий параметр - глибина басейну. Слід враховувати, що за великої глибини збільшується об'єм води, а отже, зростають і вимоги до міцності стінок, а також підвищується навантаження на перекриття. Наприклад, у басейні шириною 2 м, довжиною 3 і глибиною 1,5 м міститься 9 т води! Додайте до цього вагу самого басейну. Якщо ви вирішите влаштувати таку споруду в будинку не на першому поверсі, міжповерхові перекриття необхідно буде серйозно зміцнити.

Крім того, для дітей у віці до 5 років глибина басейну понад

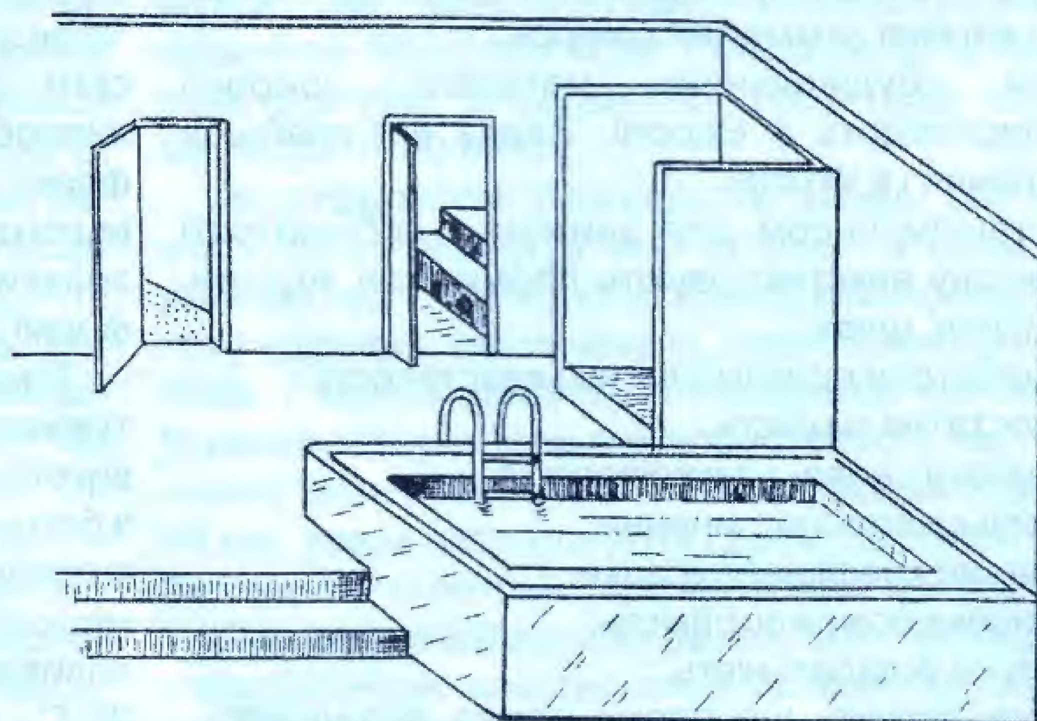

Рис.2. Басейн у приміщенні

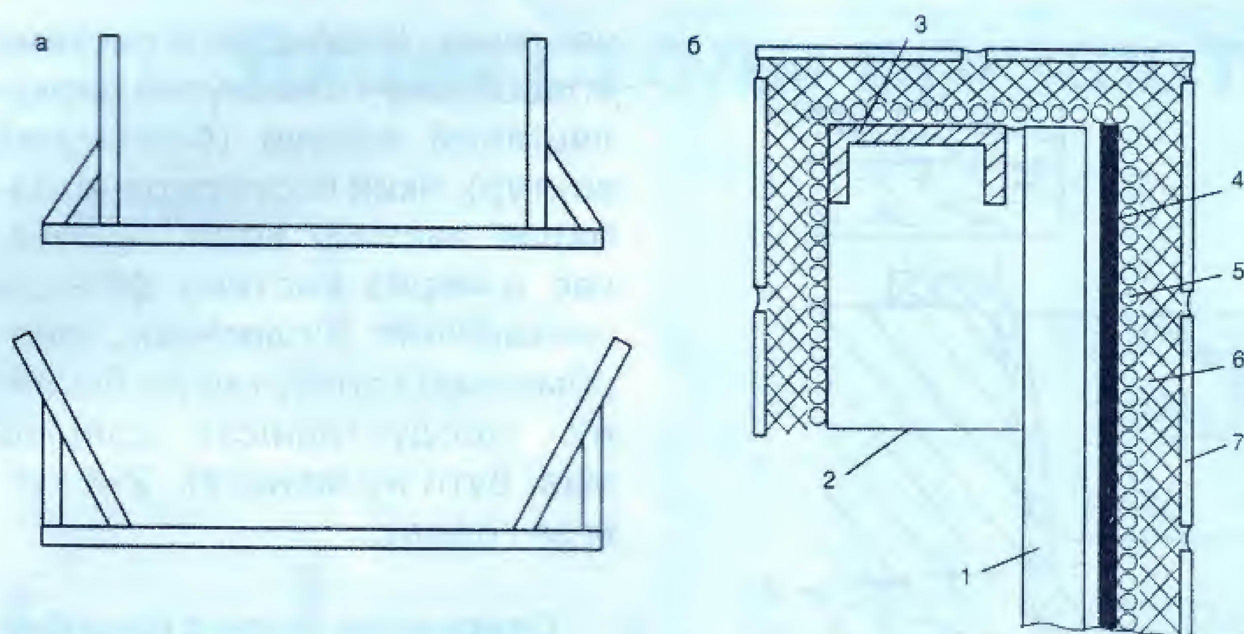

Рис.3. Конструктивні елементи басейну зі стальним корпусом і облицюванням керамічною плиткою: а - варіанти шпангоутів; б - фрагмент розрізу 1 - стояк шпангоута; 2 - зовнішній каркас; 3 - верхня обв'язка; 4 - лист корпуса; 5 - штукатурна сітка; 6 - розчин; 7 - керамічна плитка

півметра, а від 5 до 12 років понад 0,8 м небезпечна. І лише для дітей від 12 років глибина басейну рекомендується 1,4 м, а для дорослих - 1,5-1,6 м.

Тому бажано в басейні, де поряд з дорослими купаються і діти, улаштовувати ділянки меншої глибини, відгороджені від основного басейну.

При влаштуванні басейну просто неба (чи під навісом) вага, природно, не має значення.

Нарешті, варто враховувати, що зі збільшенням розмірів басейну збільшується час його заповнення і спорожнення, а також зростають витрати електроенергії на підігрівання води.

Улаштування басейну в приміщенні

Басейн під дахом - це комфорт, доступний цілий рік. Що необхідно, щоб улаштувати басейн у будинку?

Басейн - це інженерна споруда, яка містить три елементи: силовий каркас, герметичний корпус і облицювання.

Тут можливі найрізноманітніші конструктивні рішення. Наприклад, зварений корпус з нержавіючої сталі чи кольорових металів, відшліфований зсередини (облицювання не потрібне) і укріплений зовні каркасом зі стального профілю (кутиків, швелерів і т.ін.).

Давайте розглянемо докладніше менш екзотичний варіант (рис.3).

Корпус басейну зварений із сталевих листів товщиною 3-4 мм. Листи приварені до каркаса і зварені один з одним герметичним швом. Каркас складається з верхньої обв'язки, тобто рами, звареної із швелера чи кутика 80-100 мм, до якої кріплять шпангоути із швелера чи кутика розміром близько 50 мм. Шпангоути віддалені один від одного на 0,6 м.

Після зварювання корпуса його варто перевірити на герметичність, заповнивши водою. Виявлені течі усунути зварюванням, а мікротечі - карбуванням.

Тепер слід установити конструкцію за місцем (хоча краще її збирати відразу на місці - не знадобляться такелажні роботи).

Установлюють корпус на заздалегідь підготовлені фундаментні опори, а не на перекриття підлоги (якщо йдеться про перший поверх заміського будинку). Потім вирівнюють так, щоб верхня обв'язка була строго горизонтальною.

До внутрішньої поверхні корпусу і верхньої обв'язки приварюють штукатурну сітку. Таку саму сітку приварюють до спеціального каркаса, який обмежує частину стінок басейну, що виступають над підлогою.

Залишилося тільки нанести на сітку розчин і виконати плиткові роботи.

Басейн просто неба

Тимчасовий басейн буває двох типів - каркасний і заглиблений. Каркасний басейн має, як і випливає з його найменування, каркас (розбірний чи стаціонарний), на який натягується водонепроникна плівка (рис.4).

Заглиблений басейн не має потреби в каркасі - цю роль відіграє котлован (рис.5).

Спочатку розмічають майданчик під басейн, потім риють котлован необхідної глибини. Для дітей в одному кутку відводять більш мілке місце, близько 0,5 м глибиною. Для стрибків у воду потрібна глибина не менш як 3 м.

Стінки котловану варто влаштувати з нахилом 20° від вертикалі, щоб не обсипалися, і вирівняти їх гострою совковою лопатою. Нерівності згладжують піском.

Вкладку роблять з брезенту чи чорної поліетиленової плівки.

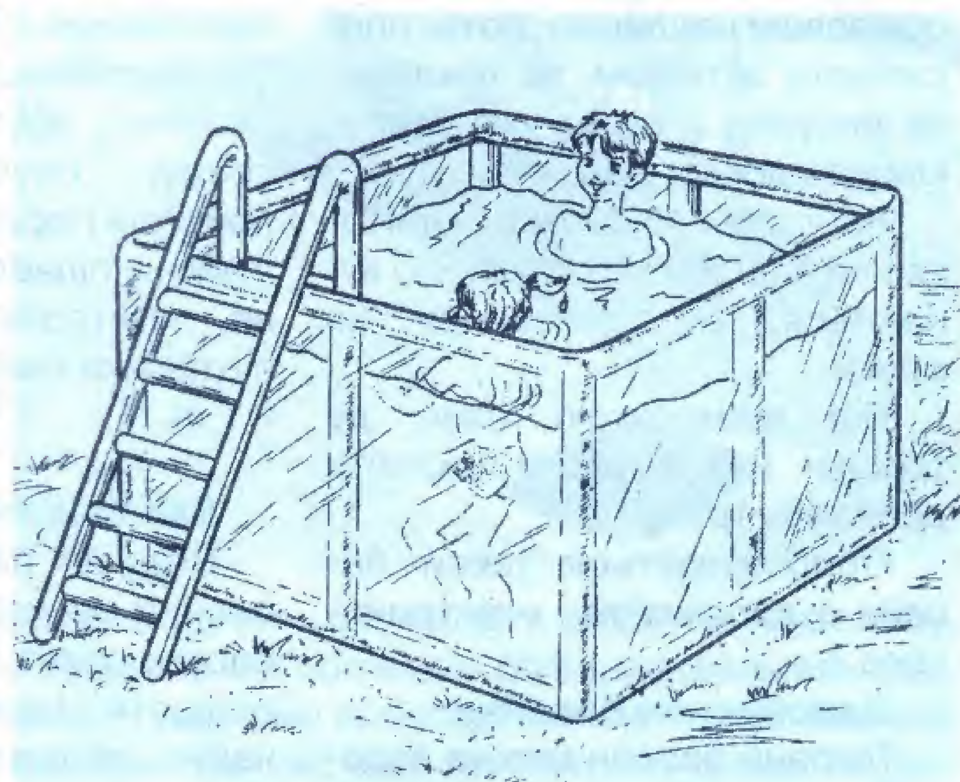

Рис.4. Розбірний басейн для дітей

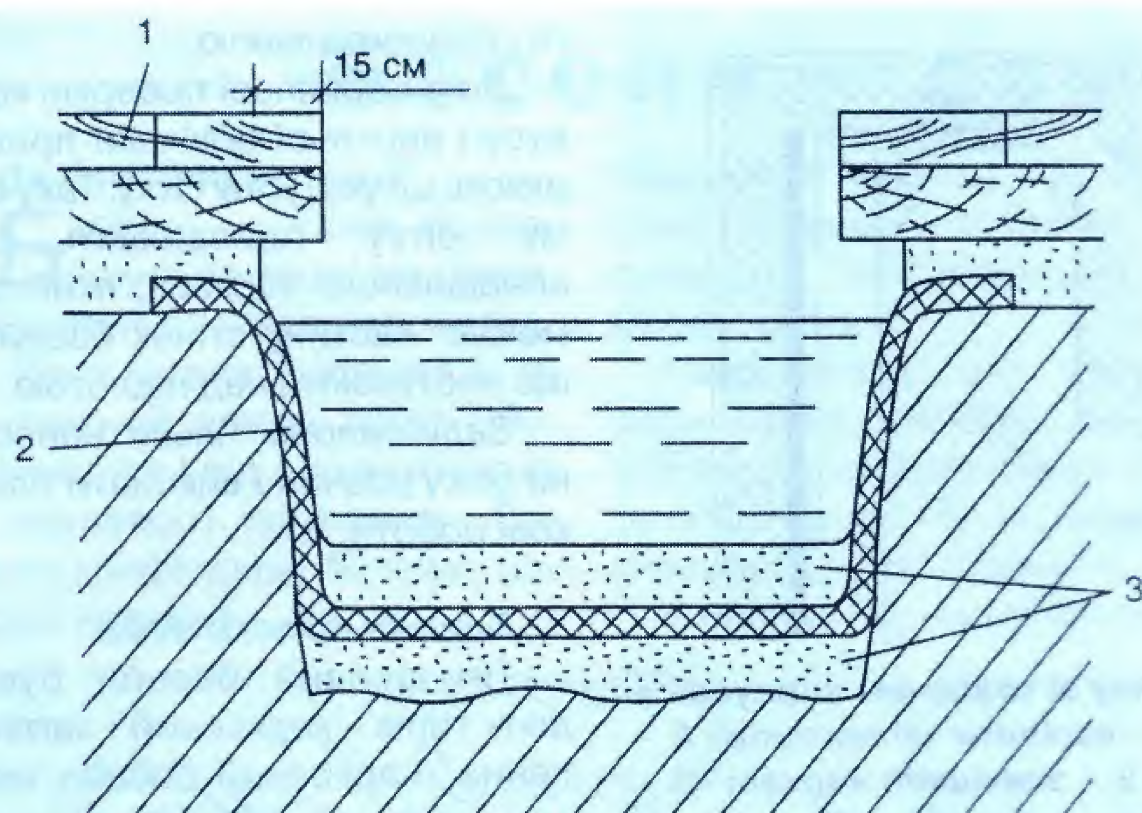

Рис.5. Тимчасовий басейн заглибленого типу: 1 – дерев'яний відмосток; 2 – гідроізолююча вкладка; 3 – шар піску

Існують і дорожчі прогумовані тканини. При використанні поліетилену частини викройки зварюють - неважко купити простенький пристрій для цього, а можна, наловчившись, зварювати праскою, підкладаючи під неї папір.

Тканину зшивають, а потім по шву проклеюють самоклейкою сантехнічною стрічкою.

Підсипавши на дно котловану чистий річковий пісок, укладають вкладку і заповнюють його водою, при цьому розправляють краї, що внапустку кладуть на крайку землі біля котловану, притиснувши цеглинами.

Після заповнення плівку розправляють, крайки закріплюють кілочками чи цвяхами, обрізавши надлишки, потім присипають їх піском, як показано на рисунку, а потім уже зверху кладуть дошки відмостки.

Настил на 15 см має нависати над басейном, щоб ті, хто купаються, не спиралися на стінки.

Під відмосткою, там, де трошки нижче, варто покласти дренажну трубу.

Опорожнюється такий басейн з допомогою електронасоса.

Оздоблення басейну

Готовий басейн можна оздобити спеціальною керамічною плиткою з мінімальним гідропоглинанням або скляною чи керамічною мозаїкою, що особливо зручно за наявності криволінійних поверхонь.

Для укладання плитки можна використовувати клей "Керобанд" з латексною добавкою "Ізоластик".

Можна облицювати басейн і природним каменем - мармуром чи гранітом.

Система водопостачання

Система водопостачання басейну повинна забезпечувати насамперед його заповнення, очищення і зливання води. Але це мінімум. У таких систем існує маса функцій, що підвищують гігієну і комфортність користування басейном: дезинфекція і підігрівання води, вентиляція і обігрів приміщення (для критого басейну), збір опадів з дна басейну, осушення повітря, пристрій гідромасажу і протиструменя, підведення підсвічування, контроль і автоматична підтримка хімічного складу води й т. ін.

Заповнення басейну

Воду до басейну подає насосний пристрій, у продажу є багато типів. Воду необхідно очищати і дезінфікувати. І звичайно, перед забірним патрубком насоса слід установити фільтр для очистки від крупних частинок. Необхідна й система водообміну - замкнутий циркуляційний контур (байпасний контур), який безперервно забирає частину води, пропускає її через систему фільтрів (механічних, біологічних, іонообмінних) і повертає до басейну. Продуктивність фільтра має бути не менш як 2-3 куб. м за годину.

Спускання води з басейну

Природно, при влаштуванні басейну треба вварити в його стінки ті самі труби, через які вода вливатиметься і виливатиметься, а також переливну перемичку, що не дозволить воді піднятися вище заданого рівня, і все це необхідно зробити до облицювальних робіт.

Випускні труби повинні бути діаметром не менш як 50 мм, це забезпечить швидкість зливання і усуне небезпеку засмічення. Зливальний отвір можна перекривати пробкою, як у ванні, чи вентилем. Якщо використовуються пробки, їх варто кріпити на штангах, щоб не пірнати для їх висмикування, а кінці штанг закріпити біля стінки басейну зверху, щоб уникнути ненавмисного висмикування пробки.

Вентиль не слід замуровувати. Він має бути доступний для ремонту. Існують соленоїдні електровентилі, якими управляють дистанційно, натисканням електричної кнопки.

Обов'язково перевірте воду з водозабору (стовпчик, колодязь і т.ін.) у санітарно-епідеміологічній службі на наявність хвороботворних бактерій.

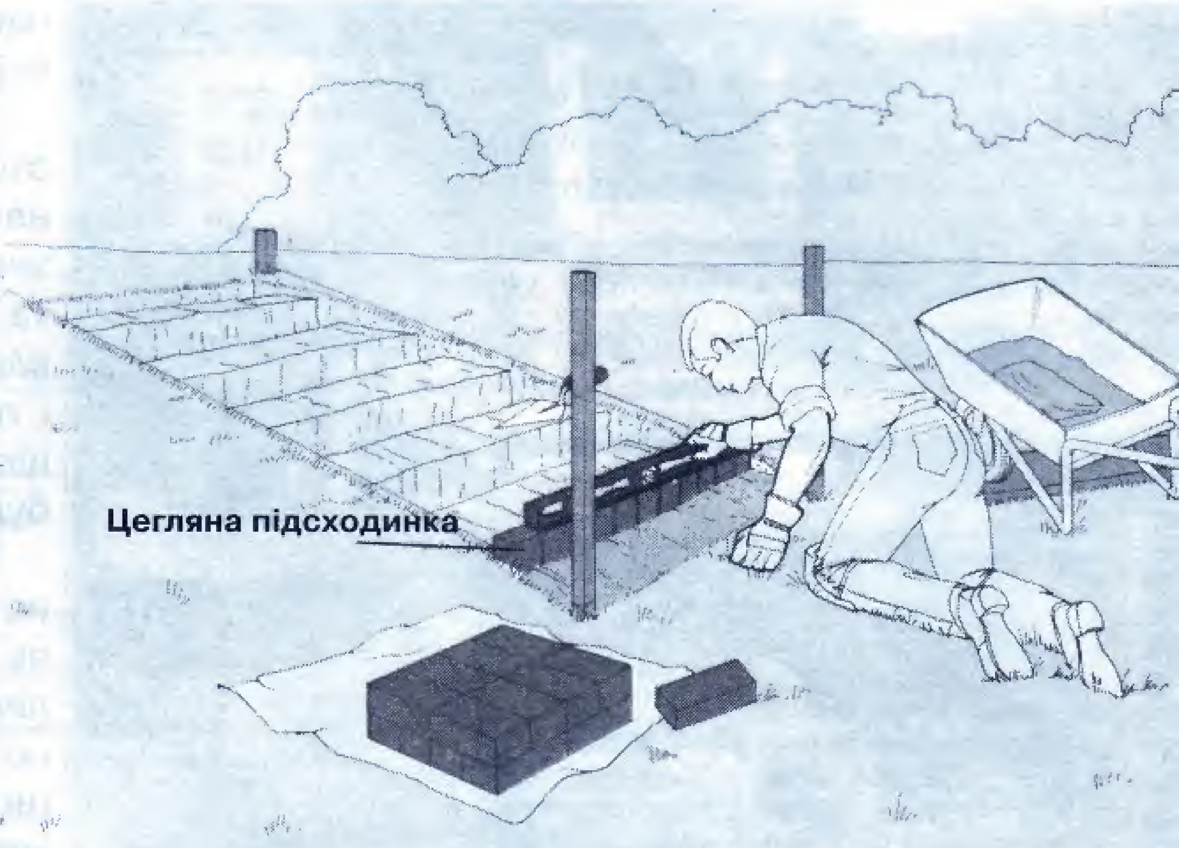
Якщо басейн призначений не тільки для членів родини, воду треба знезаражувати. Використовуйте для цього хлор чи гідрохлор або мідний купорос з повареною сіллю.

Найкраще знезаражувати воду озонуванням.

Якщо сходи врізають у грунт…

1.Підготовка ґрунту.

Вкопайте два короткі стояки у верхній частині похилої ділянки з обох боків майбутніх сходів, потім, відповідно, - два довгі в нижній її частині. Позначте висоту верхньої сходинки на коротких стояках. З допомогою мотузки, натягнутої між стояками, і з допомогою горизонтального рівня визначте повну довжину й повну висоту сходів (вставка). Обчисліть кількість сходинок, поклавши оптимальну висоту підсходинки 150 мм. Знайдіть висоту кожної підсходинки на довгих стояках. Розрівняйте ділянку і натягніть мотузку між основами відповідних верхнього та нижнього стояків - це лінія нахилу сходів.

Позначте межу нижньої сходинки, відклавши від нижнього стояка по горизонталі його ширину й додавши товщину матеріалу підсходинки. Зріжте лопатою ґрунт на рівні лінії нижньої позначки на стояку, відрахувавши товщину матеріалу сходинки, і розрівняйте землю. У такий самий спосіб зніміть ґрунт на наступних сходинках, звіряючись з мітками на нижньому стояку й лінією нахилу, позначеною мотузкою.

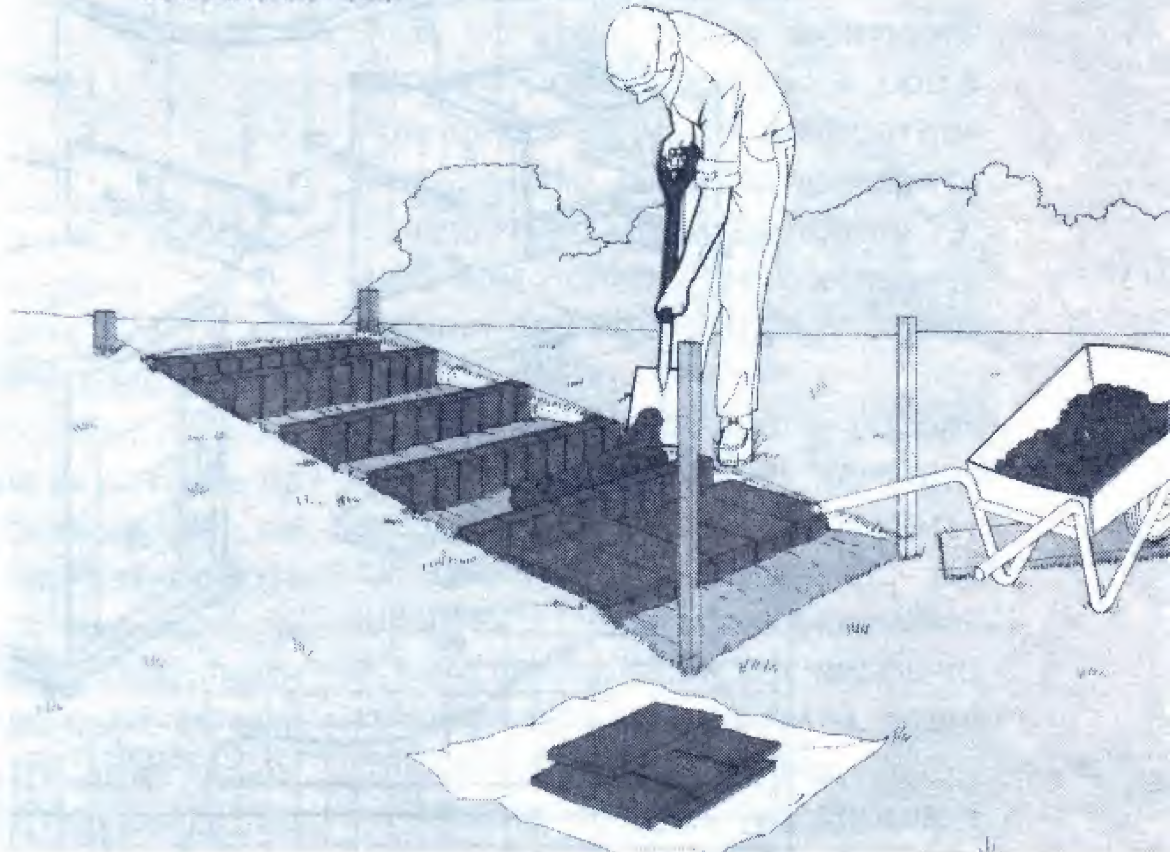
2. Установлювання підсходинки з цеглин.

Щоб укріпити підсходинку - в даному разі з цеглин, які встановлюють на бічну грань, - виріийте канавку (220 мм глибиною і 100 мм шириною) впритул до основи вирізаної в землі підсходинки. Зробіть заміс бетонного розчину і покрийте ним дно заглибини. Ставте цеглини впритул до вертикального зрізу ґрунту так, щоб вони були на 50 мм вище основи наступної сходинки. Використовуючи лінію нахилу і горизонтальний рівень, вирівняйте верхні крайки цеглин за відповідними мітками на нижніх стояках, залишивши запас, що дорівнював би товщині матеріалу сходинки. У такий самий спосіб установіть цегляні підсходинки на решті сходинок. Покінчивши з останньою сходинкою, установіть зверху ще один ряд цеглин на такій висоті, яка б забезпечувала нахил для стікання води 6 мм на кожні 300 мм. Почекайте щонайменше добу, поки розчин схопиться.

3. Завершення роботи.

Заповніть ділянки сходинок до рівня цегельної підсходинки промитим гравієм і утрамбуйте гравій, обладнуючи основу з нахилом для стікання води (6 мм на 300 мм) від задньої до передньої

крайки сходинки. Облицюйте сходинки, скріплюючи будівельним розчином облицьовувальний матеріал - у даному прикладі плітняк - з цегельною підсходинкою так, щоб він (плітняк) трохи виступав над підсходинкою (вставка).

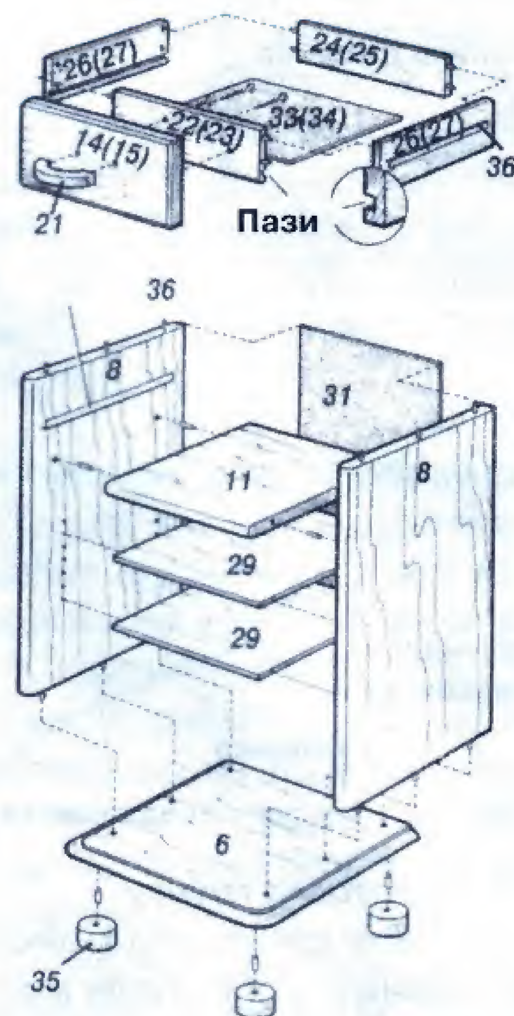
Комп'ютерний столик ... Це ж просто!

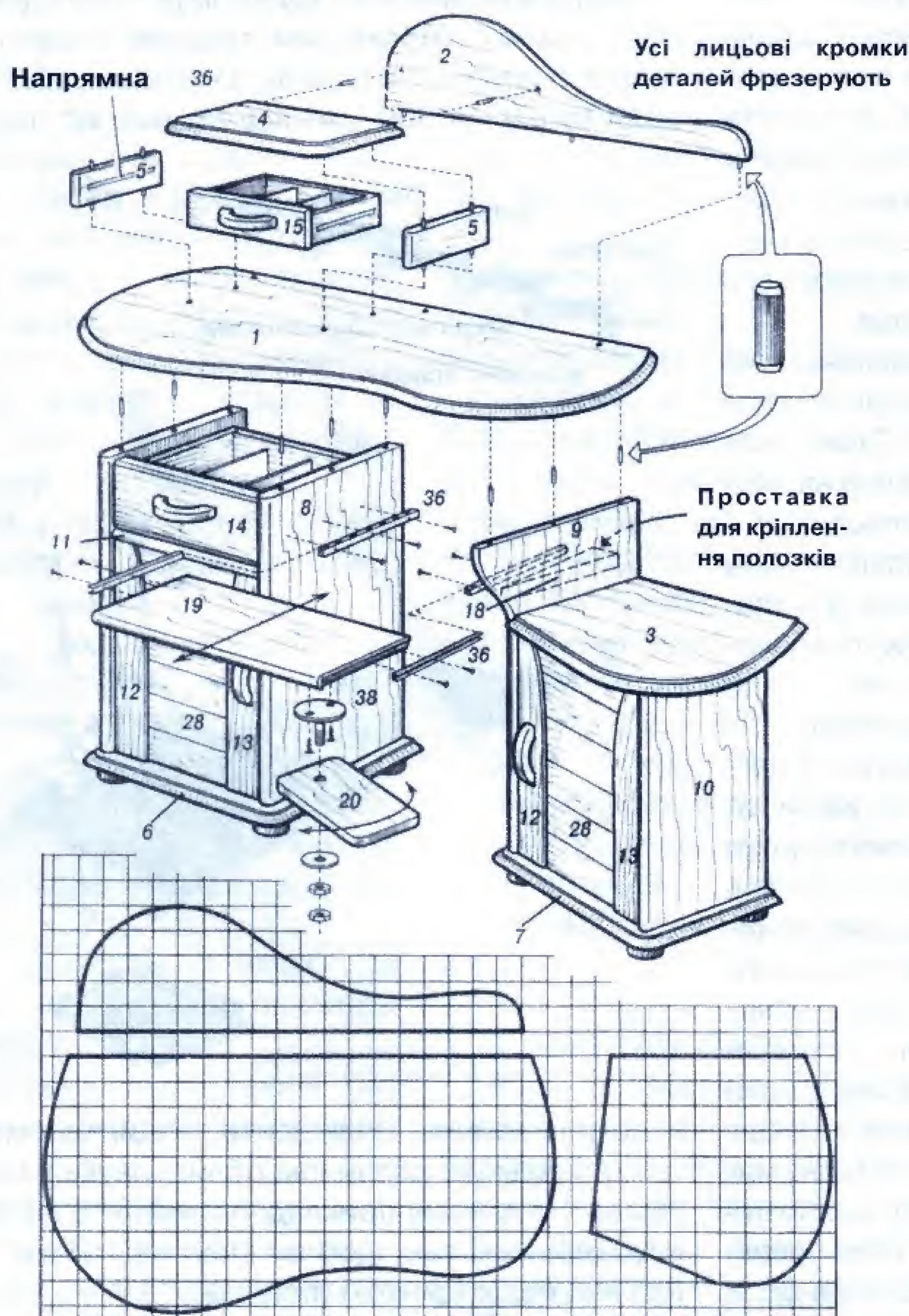
Пропонується одна з розробок норвезьких дизайнерів – зручний функціональний стіл з натуральної соснової деревини.

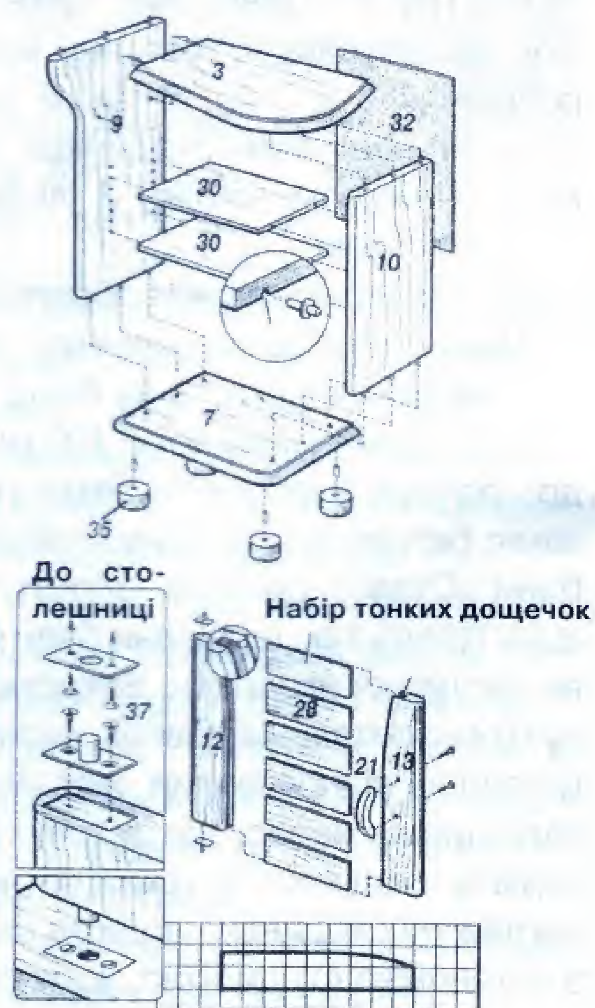
"Закладку" столика починають з аналізу запасів матеріалів та фурнітури у власній майстерні і підрахунку того, що ще потрібно буде придбати.

Велика частина деталей столу, як видно з таблиці, виконана із соснової "тридцятки", щита-заготівлі, який найкраще робити окремо для кожної деталі - так, напевно, буде простіше.

Для елементів, що мають складну конфігурацію, спочатку виконують креслення профілю на міліметрівці в масштабі 1:1, а потім по ньому роблять шаблон або відразу з міліметрівки просто "переносять" на заготівлю деталі. Електролобзиком випилюють із щитів деталі за контуром з мінімальним припуском. Крайки по периметру шліфують в

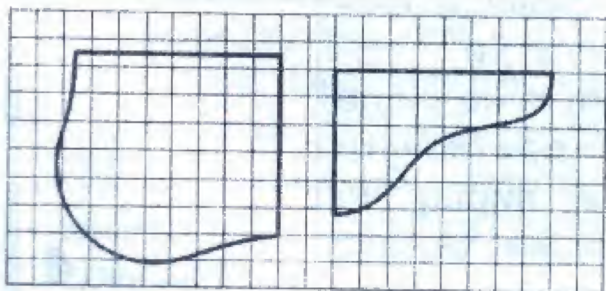

Поз.	Деталі	Розміри,мм	Кіл.	Прим.
	Із соснових дощок товщиною 30 мм:			
1	Стільниця	1240х620	1	Щит
2	Декоративна стінка	1140х300	1	Щит
3	Кришка тумби	580х550	1	Щит
4	Кришка полиці	400х330	1	Щит
5	Стінка короба	300х100	2	Щит
6	Основа	530х530	1	Щит
7	Основа	530х450	1	Щит
8	Бічна стінка	690х480	2	Щит
9	Бічна стінка	690х480	1	Щит
10	Бічна стінка	540х420	1	Щит
11	Проміжна кришка	480х385	1	Щит
12	Обкладка дверцят лів.	540х100	2	Щит
13	Обкладка дверцят прав.	540х100	2	Щит
14	Лицьова панель шухлядки	385х120	1	Щит
15	Лицьова панель шухлядки	300х100	1	Щит
16	Знімна полиця	500х450	1	Щит
17	Підпірка	480х320	1	Щит
18	Клин-проставка	480х60	1	Щит
	Із соснових дощок товщиною 25 мм:			
19	Полиця для клавіатури	540х480	1	Щит
20	Полиця для миші	350х250	1	Щит
21	Ручка	120х50	4	
	Із соснових дощок товщиною 1 5 мм:			
22	Передня панель шухдядки	335х110	1	
23	Передня панель шухдядки	250х90	1	
24	Задня панель шухлядки	335х90	1	
25	Задня панель шухлядки	250х80	1	
26	Бокова панель шухлядки	450х110	2	
27	Бокова панель шухлядки	270х90	2	
	Із соснових дощок товщиною 1 0 мм:			
28	Дощечки-фільонки	285х90	12	
	Інше			
29	Полиця	430х382	3(2)	ДСП
30	Полиця	370х382	3(2)	ДСП
31	Задня стінка	720х415	1	ДВП
32	Задня стінка	430х345	1	ДВП
33	Дно шухляди	260х250	1	ДВП
34	Дно шухляди	діам.80х40	1	ДВП
35	Ніжка		8	3 к-та
36	Висувні напрямні		6	2 к-та
37	Осьові петлі		4	
38	Поворотна муфта		1	
39	Петлі		3	

остаточні розміри. Після цього крайкам додають декоративний профіль за допомогою

фрезерної машинки і підібраних для цих цілей фрез.

Пази в обкладках 12 і 13 (під установку дощечок-фільонок) вибирають до обробки по контурі. Ширину пазів виконують по товщині (10 мм) фільонок 28, які потім просто в них уставляють на клей. Якщо з якої-небудь причини немає можливості вибрати паз шириною саме 10 мм, то тоді, навпаки, товщину фільонок підганяють під фактичну ширину паза.

Оскільки права тумба столу злегка повернена до оператора, для забезпечення паралельності висувних напрямних полиці 19 необхідно виготовити клин-проставку 18. Його кріплять на лівій бічній стінці 9 на відстані 55 мм від верхньої її крайки (по максимальній висоті клавіатури комп'ютера).

Відзначимо, що розміри деталей шухляд обрані виходячи з настановної ширини кожної з висувних напрямних, рівної 10 мм. Якщо використовують напрямні іншої ширини, розміри варто перерахувати. На бічних крайках полиці 19 під напрямні роблять вибірки.

Коли всі деталі виготовлені (без обробки), приступають до зборки дверцят, шухляд - відразу остаточної, а потім - і до попереднього (без клею) зборці тумб, що для майстра, який має деякий практичний досвід, буде нескладно. З'єднання в основному виконані на дерев'яних (букових) шкантах чи на шурупах.

Виставивши тумби на рівній твердій підлозі і з'єднавши між собою полицею для клавіатури, підганяють до них по місцеві стільницю 1.

Головне при виконанні з'єднань на шкантах - точний збіг отворів під шканти у відповідних деталях і точна їхня перпендикулярність до з'єднуваних поверхонь.

В останню чергу монтують верхній "поверх" столу - короб з полицею і задньою декоративною стінкою, а також примірять полицю для "миші" до полиці 19, щоб при поверненні усередину першої друга вільно зарухалася під стільницю.

Тепер виріб акуратно розбирають (природно, крім шухляд і дверок), поверхні шліфують, складають стіл остаточно на шкантах із клеєм і фарбують прозорим лаком. Коли лак висохне, кріплять рухливі елементи, задні стінки, уставляють полиці.

Можна побудувати роботу і по-іншому - збирати всі нероз'ємні з'єднання відразу остаточно, а шліфування і фарбування виконувати вже в зборці, знявши тільки рухливі вузли, полиці і задні стінки.

Мудрості будівельника

Дім будується мудрістю, і розумом ставиться міцно.

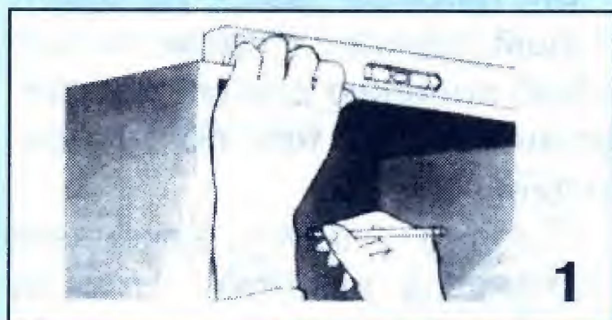
А через пізнання кімнати наповнюються усіляким маєтком цінним та приємним.

Мудрий сильніший від сильного, а людина розумна від повносильного.

Книга приповістей Соломонових. Гл. 24, вірш 3,4,5.

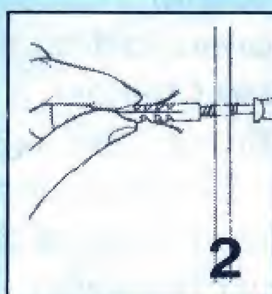
Вішаємо шафу

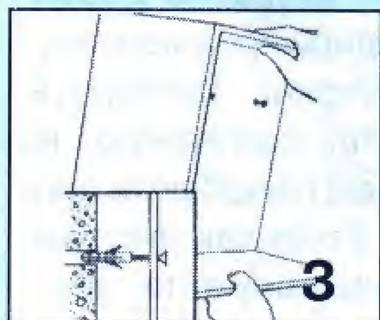
Спочатку прикладіть шафу до стіни і через просвердлені

отвори у її задній стінці розмітьте положення дюбелів. Висок допоможе зробити правильну розмітку (рис. 1).

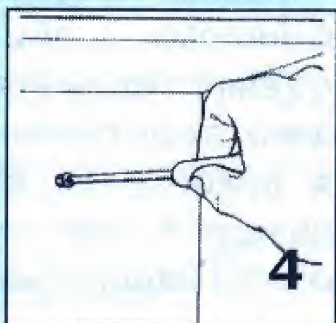
Просвердліть отвори у стіні під дюбелі, шурупи кріплення вставте у отвори задньої стінки шафи і наживіть на них дюбелі (рис. 2).

Підніміть шафу, вставте дюбелі у отвори в стіні і вдавіть їх (рис. 3).

Загвинтіть шурупи до упору (рис. 4). Тепер можна не сумніватися у тому, що шафа надійно закріплена на стіні.

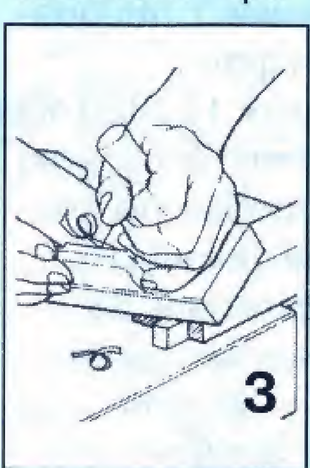

Знімаємо фаски

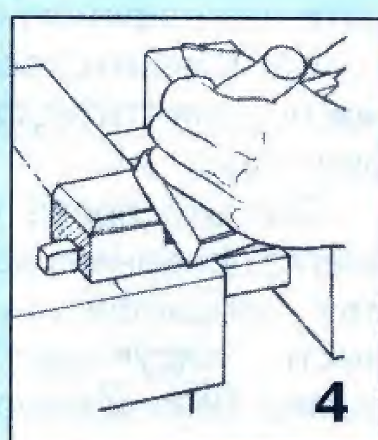
Насамперед слід звернути увагу на ніж рубанка. Він повинен бути добре загострений та відрегульований (рис. 1).

Для того, щоб отримати однакові фаски на усіх гранях виробу слід зробити розмітку рейсмусом (рис. 2).

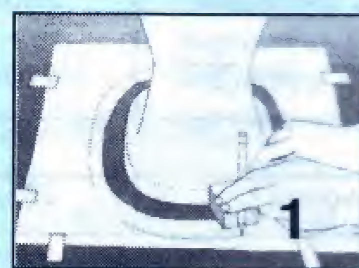
Першими знімають фаски з коротких граней - торців. При цьому рубанок направляють під кутом до них (рис. 3).

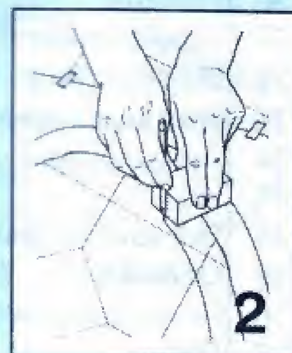
Для того, щоб усі фаски були однакові, рубанок потрібно тримати під одним кутом (рис. 4).

Стелемо лінолеум у туалеті

На аркуші твердого паперу виріжте отвір, що приблизно відповідає формі основи унітаза і, зробивши боковий виріз, покладіть його на підлогу. Потім, використовуючи дистанційний брусок, проведіть лінію навколо основи (рис. 1).

Отриманий шаблон накладіть на матеріал, який ви плануєте покласти на підлогу і, пересуваючи дистанційний брусок по лінії, нарисуйте на матеріалі фактичну форму вирізу (рис. 2).

У інолеумі або подібному матеріалі виріз і боковий розріз можна зробити різаком (рис. 3).

Залишається покласти покриття на місце і притиснути краї вирізу до основи унітазу (рис. 4).

Іграшки з ... нічого

Ви, напевно, помічали, що взимку, купаючись у ванній, діти полюбляють бавитися іграшками, пускати кораблики, удаючи себе капітанами дальнього плавання. Причому, зовсім неважливо, що у них в руках - просто баночка з-під крему чи флакон із шампунем.

Упаковки всіх видів і розмірів від різних предметів і речей постійно оточують нас. Найчастіше, не замислюючись про можливе вторинне використання, ми намагаємося просто якнайшвидше позбутися "непотрібного сміття", утилізація якого стає світовою екологічною проблемою.

Але ж багато всяких коробок, балончиків, тюбиків і флаконів може бути дуже легко трансформовано, наприклад, в оригінальні іграшки. Необхідно, відштовхуючись від форми упаковки, залучити буйну фантазію вашої дитини, із пляшечки миючого засобу "Феррі" вийде літак, а з коробочки з-під йогурту - пароплав.

Для виготовлення іграшок придатним буде буквально все: картон від взуттєвих коробок, невеликі пластикові й картонні коробки, флакони та пляшечки з-під шампунів і різних рідин, кришки, дерев'яні палички, соломки для коктейлю, м'який дріт, вата, кульки для настільного тенісу і багато чого іншого.

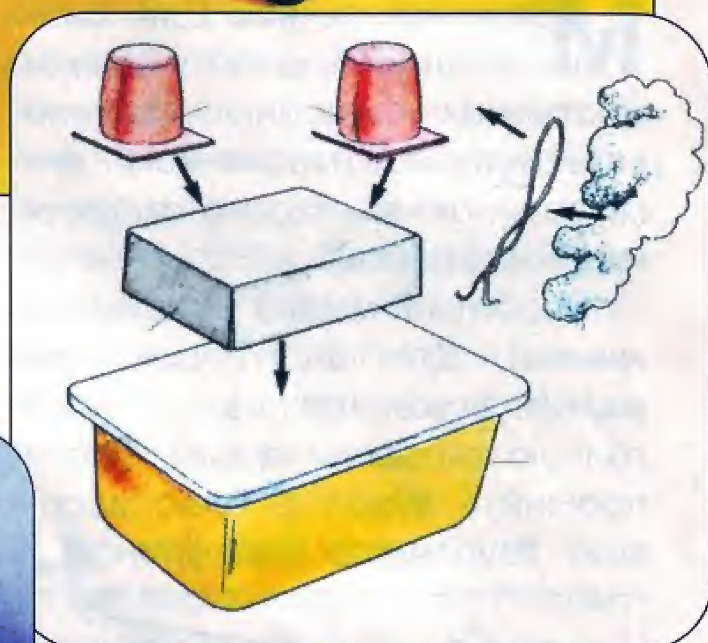
Для розмальовування іграшок знадобляться невеличкі пензлики, гуашеві та водоемульсійні фарби.

Транспортні засоби .. від транспортних упаковок. А чому б ні?

1.Якщо буртик пластикової коробочки пофарбувати в червоний колір, а стінки - у чорний, то матимемо корпус справжнього пароплава. Кришку-палубу слід залишити білою.

2.Картонна упаковка перетвориться на рубку пароплава, варто тільки намалювати круглі ілюмінатори.

3.Завершений вигляд справжнього пароплава матимемо, якщо наклеїмо до рубки маленькі скляночки з-під йогурта - як димові труби. А дим імітуватиме шматок вати.

Ящик, що рідко використовується. Невеликий лист 4-міліметрової фанери, дощечка товщиною 10 мм, цвяхи або шурупи: усього цього достатньо, щоб зробити додатковий ящик у кухонному столі з розкладною кришкою. У ньому можна зберігати ті кухонні речі, якими господиня рідко користується.

Мікромаслянка. Для змащування деталей у важкодоступних місцях зручно користуватись маслянкою, виготовленою зі старого стержня кулькової ручки.

Зробити її можна за декілька хвилин. Для цього пінцетом вийміть вузол, що пише, з нього голкою видавіть кульку. Потім промийте вузол із пластмасовою трубочкою одеколоном і

знову зберіть деталі. На жорсткий дріт намотайте нитки, щоб утворився поршень, який буде входити у трубочку з деяким зусиллям. Вільний кінець краще вигнути у кільце - так буде зручніше заправляти маслянку..

Струбцина у розмір. У випадку, якщо вам потрібна буде струбцина певного розміру, її можна виготовити з того, що є під рукою: сталевого прутка, смуги, кутика або профілю. Зробіть із них потрібну скобу, просвердліть у ній отвори і наріжте різьбу (або приваріть гайки) під затисний болт – і інструмент готовий.

З цангою – за яблуками. Існує безліч пристроїв, щоб здійснити нескладну операцію - перенести яблуко з гілки у кошик. Ось ще один. Зробити такий зовсім не складно: потрібно мати лише відрізок дюральалюмінієвої труби діаметром близько 40 мм, палиця необхідної довжини та лапазахват. Роблять таку лапу зі сталевих стержнів, пластикової пробки та відрізків гумової трубки, завдяки яким плід залишається не пошкодженим. Крім того, потрібна сталева пружина із зовнішнім діаметром біля 30 мм та шматок міцного шпагату – ось, власне, і все!

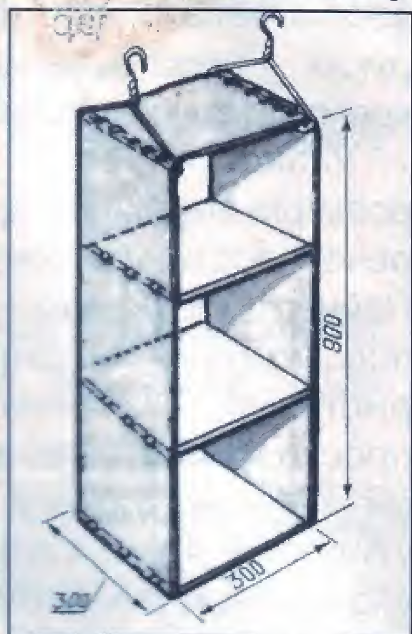

Насос – пульверизатор. Здається, любителю кімнатних рослин не важко позбавити свій міні-сад від різних шкідників та хвороб: підвіконня не палісадник, і обробити десяток рослин отрутохімікатами або лікарськими розчинами нескладно. Але краще робити це за допомогою мініатюрного пульверизатора. Зібрати його можна буквально за пару хвилин, зрозуміло, якщо під рукою знайдуться усі необхідні для цього складові елементи – велосипедний насос та головка від будь-якого аерозольного балончика.

Спочатку насосом усмоктується необхідний для оббризкування рослин розчин, а потім у вихідний отвір насоса туго вкручується головка для розпилювання. Якщо діаметр останньої замалий, її можна обгорнути полівініловою ізоляційною смугою. Після того як ви оббризкали рослини, не забудьте добре промити насос гарячою водою, висушіть та змастіть.

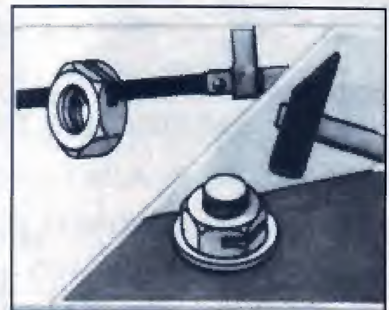
Полиці як плічка. Якщо на полицях для білизни немає вільного місця, а поруч його досить, зробіть складний стелаж, який можна підвісити на штангу для плічок. Для цього вам потрібно мати декілька листів фанери або ДСП, шматок щільної тканини, одежні плічка та металеві пластинки для кріплення полиць і тканини.

Пиляємо з клеєм. Коли ви випилюєте лобзиком ажурні вироби з фанери, іноді з нижньої сторони заготівки сколюється деревина. Відсоток "браку" різко знизиться, якщо нижню поверхню фанерного листа змазати клеєм ПВА. Після того як клей повністю висохне, можна розпочинати роботу.

Одна замість двох. Для надійної віксації різних деталей часто використовують з'єднання за допомогою так званої контргайки. Проте можна обійтися і без неї. Для цього необхідно пропиляти гайку, як показано на рисунку, і, зігнувши її, злегка вдарити молотком.

Убрання для Попелюшки. Темп життя у сучасної жінки шалений: кругом-бігом, всюди встигнути, все зробити. Строгий діловий костюм і туфлі на високих каблуках або джинси та кросівки - усе це набридає за день, і дома хочеться перевдягнутись у щось зручне й комфортне, але мати при цьому привабливий вигляд. До речі, саме про останнє ми часто забуваємо, а даремно, адже привабливість і акуратність – золота фішка будь-якої жінки. Тож поговоримо сьогодні про домашній одяг.

Згадаємо про таку незаслужено забуту річ, як піжама. Традиційно вважається, що це річ із дитячого чи чоловічого гардеробу, а тому жінки намагаються уникати її. Марно! По-перше, напівпрозоре убрання з мереживом – неймовірно сексуальний одяг для романтичної ночі. По-друге, фланелеві, байкові, бавовняні, трикотажні піжами, як ніщо інше, підходять до наших прохолодних ночей. Для ранкового туалету, легкої зарядки, першої чашечки кави, веселих пустощів із дітьми піжама цілком доречна. Проте бродити по дому усі вихідні у піжамі непристойно.

Тому на допомогу завжди прийде халат. У жінки, яка себе поважає, халатів повинно бути декілька. Один для ранку, легкий, зшитий із шовку, бавовни, пастельних відтінків. Перевага такого халата в тому, що його можна швидко й легко одягти, встаючи серед ночі до дитини. Дуже зручно, якщо разом із піжамою вони утворять комплект. Тоді можна не боятися ранніх відвідувачів. У ньому зручно проводити косметичні процедури, пити ранкову каву і збиратися на роботу. Другий халат - для ванни, махровий, пухнатий, його можна навіть використовувати замість рушника, накинувши на вологе тіло. Ще один знадобиться для прийому родичів, подруг, коли з'явитися у домашньому одязі буде доречно. Яскравий, із вишивкою, або класичний (у смужку, клітинку). Він може бути вельветовим, велюровим або навіть оксамитовим. Приспущена лінія плеча, вільний запах (замість застібки), досить широкі рукави - банальний халат таким чином перетворюється в елегантне вбрання. І не забудьте про великі кишені.

Але яким би не був халат, домашню роботу у ньому виконувати не дуже зручно. І тут на допомогу прийде **домашній костюм** - футболка і трикотажні штани (бавовна + невеликий домішок синтетики) на шнурку чи на резинці . Домашні штани дадуть можливість із комфортом займатись будь-якими домашніми справами - мити, прати, витирати пил, перевіряти уроки у дітей, готувати їжу або просто лежати на дивані і дивитись телевізор. Спекотного дня замість штанів можна одягти зручні шорти.

Щоб зберегти домашній костюм від дрібних неприємностей на кухні, господиня повинна мати практичний **фартух**. З клейонки або якоїсь щільної тканини - для того, щоб готувати їжу чи прати. І ошатний фартух із вишивкою та мереживом – коли до вас уже прийшли гості, його можна одягнути поверх святкового вбрання і спокійно накривати на стіл. Отже, пропозицій безліч. А ви оберіть те, що найбільше підходить саме вам. Комфорт і привабливість вам забезпечені!

Поп'ємо чайку! Щоб отримати смачний і привабливий напій, достатньо дотримуватись декількох зовсім нескладних правил. Перш за все, вода для заварювання чаю повинна закипіти лише один раз. Чайник для заварювання потрібен виключно порцеляновий або фаянсовий. Поки вода закипає, чайник для заварювання прогрійте гарячою водою і висушіть над вогнем. У сухий розігрітий чайник покладіть заварку з розрахунку 1 чайна ложка на стакан плюс ще одна ложка і залийте водою, яка щойно закипіла, на чайника. Закрийте кришкою, прикрийте чайник разом із носиком чистою лляною серветкою. Дайте настоятись 4-5 хвилин чорному чаю і 6-10 хвилин - зеленому. Після цього долийте кип'яток і дайте постояти ще 2-3 хвилини. Такий чай слід пити тільки свіжезавареним, ні в якому разі не підігрівати. Пам'ятайте, що вчорашня заварка, крім того, що втрачає смакові якості, стає просто шкідливою для здоров"я. Правильно заварений чай - красивий ароматний напій. Смак його злегка терпкий, але зовсім не гіркий. До речі, чорний і зелений чай виробляють з одного й того ж листя. Різниця в тому, що для отримання чорного чаю чайне листя ферментується, а потім висушується у спеціальних печах. Зелений чай не піддається термічній обробці, тому в ньому зберігається більше вітамінів і інших корисних речовин (алкалоїдів).

Не дай собі засохнути! При нормальному життєвому ритмі людина втрачає 2-3 л рідини. Ці втрати потрібно частково поповнювати звичайною питною водою, випивати 1,5 -2 л соків, вживати супи та іншу рідину.

Слід пам'ятати:

При дефіциті води погіршується кровообіг, знижується життєва активність, погано виводяться з організму токсичні речовини і шлаки.

Недостатньо випивати по 1 склянці рідини на сніданок, обід та вечерю. Пити треба потроху протягом усього дня, причому до того, як з'явиться спрага - свідоцтво нестачі в організмі води.

Якщо хочете зберегти свою шкіру молодою і здоровою, протирайте обличчя і шию кубиками льоду, приготованого з мінеральної води.

Наносячи на ніч живильний крем, побризкайте обличчя і шию за допомогою пульверизатора мінеральною водою.

Родинне гніздо

Одноповерховий, окремо розташований на ділянці будинок без підвального поверху, з гаражем на два авто, для родини з 4 осіб.

Існує можливість внесення змін у планування та пристосування будинку, а також зміни матеріалів та технологій його будівництва.

Наприклад, будинок можна побудувати без гаражу - за принципом повної симетрії.

У наведеному проекті принцип класичної архітектури в організації подвір'я, екстер'єрів, інтер'єрів та об'ємно-планувальної схеми будинку використаний повною мірою.

Фасад будинку симетричний відносно центральної вісі, до нього прибудований через перехід великий симетричний об'єм гаражу на два авто, розгорнутий таким чином, що авто подається до ґанку головного входу. Головний вхід розташований у центрі головного фасаду будинку та прикрашений ґанком з чотириколонним портиком та фронтоном, такий самий протилежний фасад, де ганок використовується як тераса, орієнтована до саду. Дах будинку та гаражу вальмовий, з великим виносом. Традиційність художнього образу екстер'єру будинку довершує кольорове рішення фасадів: білі стіни, двері, вікна та ставні відкритої текстури натуральної деревини; дах червоної черепиці; цоколь червоної цегли.

Внутрішня планувальна схема будинку майже симетрична, вирішена шляхом традиційного групування приміщень. Через великий передпокій сіней(1) потрапляємо до холу-коридору(12), який розділяє будинок на праве крило спалень(7, 9, 10) та ліве крило господарських приміщень: простора кухня(4) з великою коморою(3), яка пов'язана коридором-переходом(13) з пральнею(14) та гаражем(15), в цьому ж крилі затишно розташувався кабінет(5) з вікнами до саду, в центрі холу широкий прохід-альков до великої вітальні(6) з каміном та виходом на терасу-ґанок.

Проект будинку потребує ділянку садиби мінімальною площею - 910,0 м².
Площа забудови - 332,7 м²

Загальна площа - 250,9 м²
Житлова площа - 196,8 м²

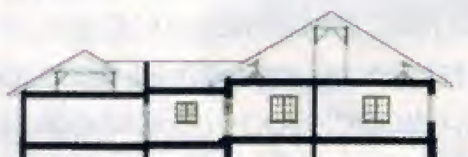
ЕКСПЛІКАЦІЯ БУДИНКУ:
1. Передпокій - 13,6 м²
2. Санвузол - 4,0 м²
3. Комора - 4,4 м²
4. Кухня - 25,8 м²
5. Кабінет - 21,3 м²
6. Їдальня вітальня - 41,7 м²
7. Спальня - 24,6 м²
8. Ванна - 7,3 м²
9. Спальня - 24,6 м²
10. Спальня - 15,8 м²
11. Коридор - 7,2 м²
12. Хол - 12,4 м²
13. Коридор - 5,3 м²
14. Пральня-котельня - 7,3 м²
15. Гараж - 41,5 м²

Будинок для півдня України

Одноповерховий, окремо розташований на ділянці будинок без підвального поверху, з гаражем, на родину з 3-4 осіб.

Існує можливість внесення змін у планування та пристосування будинку, а також зміни матеріалів та технологій його будівництва.

Наприклад, будинок може бути побудований без гаражу або можна використати це приміщення, як госп. кімнати.

Архітектура будинку проста, навіть аскетична. Великий винос двосхилого даху захищає стіни від сонця і дощу та утворює природний козирок над входами до будинку. Декоративною прикрасою екстер'єрів будинку є один прольот відкритої дерев'яної кроквяної системи даху. Художній образ будинку довершує кольорове рішення стін: площини білих стін з білими вікнами і дверима та чисті площини стін з червоної цегли.

Симетричність об'ємного рішення будинку порушує прибудова об'єму гаражу, висунутого в бік вулиці та тераса з боку саду.

Внутрішня планувальна схема будинку вирішена шляхом групування приміщень навколо холу – центру будинку. Хол має п'ять дверей і кожна з них веде до окремої функціональної зони приміщень, пов'язаних між собою:

гараж(12), передпокій(1) – тамбур головного входу, пральня-котельня(11);

кухня(4) має двері також до їдальні;

вітальня(6), їдальня(5), тераса мають підлогу в одному рівні та шляхом трансформування дверей перетворюються в одне велике приміщення;

спальні(9;10),велика комфортна ванна кімната(8), які відокремлені від холу коридором з дверима(7); поруч з холом розташований санвузол(3) для приміщень денного перебування.

Проект будинку потребує ділянку садиби мінімальною площею - 540,0 м²

Площа забудови - 141,1 м²
Загальна площа - 111,9 м²
Житлова площа - 93,6 м²

ЕКСПЛІКАЦІЯ БУДИНКУ:
1. Передпокій - 3,3 м²
2. Передпокій - 6,7 м²
3. Туалет - 1,4 м²
4. Кухня - 9,4 м²
5. Їдальня - 10,4 м²
6. Вітальня - 26,0 м²
7. Коридор - 2,9 м²
8. Ванна - 6,4 м²
9. Спальня - 11,8 м²
10. Спальня - 12,3 м²
11. Пральня - 3,2м²
12. Гараж - 18,3 м²

Разом 93,6 м²

Як уникнути насилля в нашому домі*?

Перший прояв найщиріш(- го кохання чи насилля? Запитання риторичне!

Всі сім'ї щасливі однаково, кожна сім'я нещаслива по-своєму. Цей вислів з роману "Анна Кареніна" став уже афоризмом. А чи не найчастіше насилля виникає в сім'ях? При цьому відмітимо, що сімейні трагедії не виникають раптово. Ну, підвищив чоловік голос, сказав різке слово чи цілком "законно" вимагає таких обідів, які готувала його мама. Правда, поки трагедії не сталося, все це здається дрібницями...

Мало хто з жінок, які мають дочок на виданні, можуть похвалитися відсутністю насилля у якихось проявах у своїх сім'ях. Багато з них навіть не можуть визначити, чи відносяться їхні чоловіки до категорії "насильників". Ще складніше молодим дівчатам, які збираються вийти заміж, розгледіти у своїх коханих риси, що в майбутньому можуть визначити неадекватну поведінку чоловіка, його агресивність, здатність до насилля.

Часто дівчата, помічаючи якісь недоліки свого обранця, думають, що зможуть змінити його на краще. На жаль, це не так. **За великим рахунком ніхто нікого ніколи не змінить.** Навпаки,як правило, недоліки з роками прогресують, розвиваються.. Адже в народі кажуть: "Що в молодості недолік, то на старості порок". І щастя у шлюбі приходить лише до тих, хто сприймає партнера таким, яким він є. Той, хто кохає, ніколи не буде критикувати за недоліки. Скоріше за все, він не буде їх помічати.

У сучасних сім"ях партнери часто виховують один одного, наставляють і навіть карають. І тоді, щоб відповідати ідеалу, приходиться вдавати з себе "мудру жінку", "господиню", "терпеливу і всепрощаючу", чи "сильного чоловіка", "вмілого господаря". Хіба ж можна терпіти таке жорстоке напруження протягом років і навіть десятиліть?

З часом все це набридає і людина або намагається змінити спосіб свого життя, або починає всіх ненавидіти і жаліти себе, що найстрашніше. У своєму розпачі вона кидається від звинувачення всього світу у тому, що опинилася у такій ситуації, до звинувачення себе у тому, що недостатньо любила, недостатньо турбувалася, неправильно зробила свій вибір тощо.

Часто "у ролі" такої жертви сімейного насилля виступає жінка. Це і результат нашого побуту, виховання, свідомості суспільства, і, хай вибачать мене чоловіки, його чоловічої культури. Тому кому, як не матері, допомогти своїй уже дорослій доньці розгледіти у претендента на її руку і серце ознаки насильника, навіть, якщо він поводиться, на перший погляд, пристойно.

Хлопець, з яким зустрічалася моя донька, був ввічливим, пунктуальним, розумним, відповідальним. Він приводив її з побачення додому тоді, коли нам обіцяв, ніколи не затримував, зустрічав її з університету, якщо вже темніло, ходив з нею у справах, вигулював собаку... Здавалося б, кого бажати кращого? Тим більше, що донька говорила, що його кохає. Правда, іноді вона сумувала і довго крізь сльози розмовляля з ним по телефону. На мої запитання відповідала, що все добре. Одного разу, збираючись на побачення, донька одягнула нову сукню, яку ми щойно купили, і радісно чекала, поки коханий прийде і оцінить обновку. "Зніми це, або я з тобою не піду. Що ти вирядилася, щоб на тебе всі озиралися", - почула я. Донька перевдягнулася, і, неначе поменшавши зростом, опустивши голову, пішла з Вадимом. Коли вона повернулася, я обережно почала розпитувати, чим викликане таке рішення Вадима. Розплакавшись, вона розказала мені, що він її дуже ревнує, тому що надто сильно кохає. Я задумалась над цим випадком. З часом таких "недоречностей" ставало все більше. Донька мені розказувала, що колись зайшла до Вадима, і побачила вибите скло у кухонних дверях. "Це татко", - без емоцій відповів Вадим на запитання. І ще: Вадим був нелюбимим сином. Про це йому відверто говорили в сім'ї. Скажімо, батьки могли їсти голубці, а син в цей час гриз хліб у себе в кімнаті, тому що провинився.

Кілька місяців потому вони розсталися. Мушу зізнатися, з моїм втручанням, а можливо за допомогою мого роз'яснення. Зараз донька каже, що поновому подивилася на світ. А мені говорить: "Найстрашніші – недолюблені".

Адже, якщо хлопець ревнивий, свариться з батьками, зверхньо ставиться до молодших братів чи сестер, якщо він недолюблений батьками з різних причин, надміру заздрісний і надміру егоїстичний - це очевидні ознаки майбутнього насильника. Адже крайність з роками часто приводить до біди. Так, можливо така поведінка і не виллється в грубі форми, але, я, як мати, не радила б дівчатам випробовувати долю.

А от ще, як то кажуть, свіжий приклад. Мої знайомі видали заміж дочку. Начебто за гарного хлопця. Було розкішне весілля. Вже пізно ввечері молоді разом зі своїми друзями сіли за один стіл і про щось жваво розмовляли, сміялися. І раптом молодий нахиляється і кусає руку нареченої. Капає кров, дівчина в паніці, сльози на очах, їй боляче і соромно, гості, хто бачив, не знають як реагувати... Якось зам'яли цей інцидент. Через два роки подружжя розлучилося. Катя має маленького сина, і з жахом згадує своє коротке заміжжя. Молода жінка тепер розуміє, що поведінка її обранця до весілля мала ознаки майбутнього насильства: хочу прийду, хочу не прийду і не попереджу; якщо не згодна зі мною, то ти погана; якщо я щось хочу робити, то і ти повинна цього хотіти. Катя каже: "Мені потрібно було тоді тікати з весілля".

Так, іноді, розгледівши риси насильника в день весілля, коли гості запрошені, а стіл накритий, треба реагувати однозначно: як кажуть, тікати з-під вінця. Чи, у крайньому разі, не вступати у відносини, в результаті яких з'являться діти. Навіщо ж зразу пірнати головою у прірву?

Як же не стати жертвою насильства? Пильно спостерігати за своїм обранцем, без емоцій аналізувати всі його вчинки, любити себе і оберігати у своїй душі свободу. І, навіть, якщо так сталося, що вона (свобода) трохи пригнічується, то при розумінні ситуації все одно рано чи пізно її паросток проб'ється через "всі асфальти". Але, скажете ви, без конфліктів у подружньому житті не буває. Так, у відносинах з людьми часто доводиться йти на компроміси, відступати. Але не до кінця. Всьому є межа. Потрібно навчитися говорити: "Ні!". Інакше твою територію будуть займати.

Думається, що все викладене стосується не тільки жінок, але й чоловіків. Вони також зараз переживають не кращі часи. І часто можуть стати жертвою владної жінки, об'єктом частіше за все словесного насильства. Адже історично у нашому суспільстві вважається, що чоловік повинен заробляти гроші, турбуватися про сім"ю. Однак у реальній ситуації часто дружина отримує значно більше грошей як чоловік. Як бути? Тому, любі хлопці та дівчата, не соромтеся обговорювати проблеми одне з одним, не соромтеся бути такими, якими ви є, не соромтеся своїх слабкостей, поглядів, життєвих установок та бажань, мрій і намірів. **І, якщо ваші погляди на життя протирічать поглядам партнера, то краще розстатися, ніж калічити життя одне одному. Шлюб, як і багато чого у нашому житті, це компроміс.** Треба розумно і чесно домовитися про "правила гри", які задовольнили би обох партнерів, і дотримуватися їх протягом всього життя. І, можливо, визначити ці "правила гри" у письмовій формі!

Т. Пося,журналістка

***Просимо читачів висловити свою думку щодо насилля в сім'ї, дати поради молодим людям, які планують утворити сім'ю. Надруковані матеріали будуть оплачуватися!**

Наш ДІМ

№ 5, 2003

Виробничо-практичний журнал
Виходить 6 разів на рік
Засновник і видавець:
КП "Редакція журналу "Дім, сад, город"

Додаток до журналу
«Дім, сад, город»

Головний редактор:
Влас П.П.

Літературний редактор:
Кротенко В.І.

Верстка, дизайн, макетування:
Влас І.П.

Журнал "Наш дім" можна передплатити у кожному відділенні зв'язку. Передплатний індекс 74453, вартість передплати на рік у 2004 році – 15 грн. 36 коп.
Передплатний індекс комплектів "Наш дім" + "Дім, сад, город" 21871.

Серія реєстрації журналу КВ, № 812 від 07.07.94

Підписано до друку 8 вересня, 2003 р.
Тираж 11200 прим. Зам. 0137305.
Ціна договірна

Адреса редакції: 02094, Київ-94, пр. Гагаріна, 17а
Тел./факс: 477-73-01; 552-21-50
Web-сайт: www.dimsadgorod.com
E-mail: saratovski@ukr.net

Видруковано в Державному видавництві "Преса України", 03047, Київ-47, пр. Перемоги, 50

Компактний дерев'яний будинок

Загальна площа – 190,0 м²
Житлова площа – 120,3 м²
Площа відкритих веранд – 46,0 м²
Пиломатеріали – брус180х180 – 108,0 м²

Будинок з деревини для родини з 4 осіб - одноповерховий, без підвалу, із гаражем та сауною. Компактний будиночок вільно розташований в середені лісової галявини - має все для комфортного життя та відпочинку на лоні природи.

Архітектурний образ будинку визначив живий екологичний матеріал – деревина та одовкілля – збережений на садибній ділянці первісний ліс.

Брус просто і привабливо використаний в екстер'єрі будинку. З нього зведенні стіни, огорожа веранди, перголи. Елегантне рішення пофарбування фасадів: сірий – тло стін, білий – декор деталей, доповнює сіро-коричневий колір металевої черепиці даху.

Внутрішня схема будинку побудована за принципом перетікаючого простору та об'єднення функціональних груп приміщень навколо холу (2):

– господарські приміщення: гараж (18), котельня (17), комора (16), крита веранда (15) перед головним входом, об'єднує з холом тамбур-передпокій (1).

– спальні (7,8) та санвузол (4) праворуч холу.

Ліворуч від холу величезне приміщення, не розділене на окремі кімнати - кухню, їдальню, вітальню (3) з каміном та виходом на відкриту веранду (14).

За вітальнею розташована спальня батьків з окремим санвузлом та виходом на іншу відкриту веранду (13).

Два входи до сауни розміщені поблизу кожної групи спалень. Через кімнати - тамбури (9,11) потрапляємо до душової (10), через неї до сауни (12), з кімнати відпочинку (11) є вихід на відкриту веранду (13), яка розташована на фасаді протилежному головному і звернута до лісу.

Інтер'єри всіх приміщень на підлогах, стелях та стінах мають відкриту текстуру світлої деревини. Особливо привабливий інтер'єр приміщення (3) – над ним немає горища і дерев'яна обшивка стелі повторює двосхилу форму даху, що поліпшує пропорції приміщення, дає змогу освітити його другим світлом і надає гру об'ємам інтер'єра.

ЕКСПЛІКАЦІЯ БУДИНКУ:

1. **Передпокій – 3,0 м²**
2. **Хол – 10,5 м²**
3. **Кухня-їдальня-вітальня – 52,3 м²**
4. **Санвузол – 2,2м²**
5. **Санвузол – 4,4м²**
6. **Спальня – 19,5 м²**
7. **Спальня – 9,2 м²**
8. **Спальня – 10,9 м²**
9. **Передпокій сауни – 2,4 м²**
10. **Душова – 2,7 м²**
11. **Кімната відпочинку – 15,9м²**
12. **Сауна – 5,2 м²**
13. **Відкрита веранда – 23,0м²**
14. **Відкрита веранда – 23,0 м²**
15. **Крита веранда – 10,0 м²**
16. **Комора – 7,0 м²**
17. **Котельня – 5,2 м²**
18. **Гараж – 20,7 м²**

